

அஷ்ட்டாவர்க்கிரகைத.

சிவசிவசங்கீர்த்தனம்.

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூசீபத்திரம்.

நெம்பர்		பக்கம்.	சுலோக துகை.
க	உபதேச அதிகாரம் - - - -	ந	கள
உ	ஆத்மாநுபவ அஷ்ட்டவீம்சதி - - - -	ரு	உஅ
ந	உபதேசசதுர்த்தெசம் - - - -	க	கந
ச	உல்லாச ஷட்கம் - - - -	க0	ச
ரு	லயசதுஷ்க்கம் - - - -	கக	ச
க	உபதேசசதுஷ்க்கம் - - - -	கஉ	ச
எ	அநுபவபஞ்சகம் - - - -	கஉ	ரு
அ	பந்தமோக்ஷசதுஷ்க்கம் - - - -	கந	ச
க	கீர்வேதனை அஷ்ட்டகம் - - - -	கச	அ
க0	உபசமன அஷ்ட்டகம் - - - -	கரு	அ
கக	ஞான அஷ்ட்டகம் - - - -	கக	அ
கஉ	ஏவமேவா அஷ்ட்டகம் - - - -	கள	ரு
கந	இதராகசத்தகம் - - - -	கஅ	எ
கச	சாந்திசதுஷ்க்கம் - - - -	கக	ச
கரு	தத்துவவுபதேசவீம்சதி - - - -	உ0	கக
கக	உபதேசஏகாதெசம் - - - -	உஉ	க0
கள	தத்துவவுபதேசவீம்சதி - - - -	உச	கஅ
கஅ	சமம்சமன்சதகம் - - - -	உ௬	கந
கக	ஆத்மவிசிராந்தி அஷ்ட்டகம் - - - -	நஅ	அ
உ0	ஜீவன்முக்திசதுர்த்தெசம் - - - -	நக	கச

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ அஷ்டாவர்க்கிரரிஷியால்

அருளிச்செய்த

அஷ்ட்டாவர்க்கிரர்கீதை.

சுலோகப்படிவசனம்

இஃது

சமீவனக்ஷேத்திரமென்னுங் கோயிலூர்

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ - சி த ம் ப ர சுவாமி க ள்

மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ராமசுவாமியவர்களால்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

பரிசோதித்து

ஆரணி - குப்புசெட்டியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி.

சென்னை:

ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வசித்துவாஸ் ஆவணிமன்

இதன்விலை அரை-ச.

Registered Copy-right.

புத்தகவிளம்பரம்.

இப்புத்தகமும், இலக்கண இலக்கிய நூற்றிரட்டுப்புத்தகமும், அத்தொய்தசாஸ்திரத்திரட்டுப்புத்தகமும், இன்னும்பல வேதாந்த சாஸ்திரங்களும்கருமம், பத்தி, யோகத்துக்குரிய நூல்களும், வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டை பவழக்காரவீதி. கு. ம. பெ. ரி. கடைச்செட்டியாரிடத்திலும், ரா. ம. மு. கடைச்செட்டியாரிடத்திலும், சிதம்பரம் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை. ம-நா-ந-ஸ்ரீ பொன்னுச்சாமிபிள்ளை அவர்களிடத்திலும், தஞ்சாவூர் - வடுகத்தெரு ந. வீரபத்திரபிள்ளையவர்களிடத்திலும், மதுரை புதுமண்டபம், ம-நா-ந-ஸ்ரீ புஸ்த்தகவியாபாரம். ஷண்முகபிள்ளையவர்களிடத்திலும், திருநெல்வேலி மேலரதவீதி, டி. எஸ். சிவராமபிள்ளையவர்களிடத்திலும், கிரயத்துக்குபெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வெளியூரார் தபார்கூலியும் புத்தகக்கிரயமும் ஆகிய இவைகளைச்சேர்த்து ரூ. யைமணியார்டர் செய்து புத்தகம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அஷ்ட்டாவர்க்கிரர்கீதை.

முதலாவது,

உபதேச அதிகாரம்.

அஷ்ட்டாவர்க்கிரரிஷ்யானவர் பதரிகாவனத்திலிருக்கச்சே பா
ற்கவனென்கிற முனீந்திரன் அவருக்குத்தெண்டம்பண்ணிச் சுவாமி
யெனக்குத் தத்துவசொருப மறியச்சொல்லுமையா வென்றுகேட்
கத் தயவுண்டானவராய்ச் சமுசயமில்லாதபடிக்கித் தெரியச்சொல்
லுகின்றார்.

(க)

முத்தியி லிச்சையுண்டானதே யுண்மையானால் விஷயங்களி
லே இச்சையைவிட்டு விட்டு சமதமருசிமாற்கந் தயை சத்தியம்
அமிர்தம்போலே பஜனைபண்ணவேண்டும்.

(உ)

நீ பிருதிவியுமல்ல அப்பு, அக்கினி, வாய்வு, ஆகாசமுமல்லத்தே
கசாட்சியாய்ச்சொல்லக் காட்டப்படாத சித்துருபமாகவுன்னையறி.()

சரீரத்தை வேருக அறிந்து சிற்களையிலே பொருந்தியிருந்து
பின்னையொன்றும் நினையாமலிருந்தால் அப்போதே பந்தம்விடுப
ட்டுச் சுகத்தையுஞ் சாந்தியுமடையும்

(ச)

நீ பஞ்சபூதமுமல்ல இந்திரியங்களா லறியப்படுகிறவனு மல்ல
நீ அசங்கன் நிராகாரனிற்தப் பிரபஞ்சத்துக்குச் சாட்சி நீ இனியென்
னசொல்லவேண்டும்.

(ரு)

அதர்மந் தருமஞ் சுகந் துக்கம் மனதிலே அடக்கி நீகர்த்தர்வும் அல்லாமல்போக்தாவும் அல்லாமல் எப்போதும் முக்கியமாகவேயிரு.

சகலத்துக்கும் வெதிர்த்தமாகயிருக்கிரவனொருத்தனே நீ எப்போதும்முத்தனேஇப்படியிருந்துமோகத்தினாலும்வேறேதிருக்குண்டென்றுநினைத்ததே யுனக்குப் பந்தமுண்டாயிற்று (எ)

நான்கருத்தாவென்கிற அகங்காரசர்ப்பத்துக்கு ஏன்பயப்பிடவேண்டும் நான் எதுக்குங்கருத்தா வல்லவென்கின்ற அமிர்தத்தைப்பாணம்பண்ணிச்சும்மாவிரு. (அ)

நானொருத்தனே நிச்சயமாகவிமலபோத சொரூபமென்கின்ற அக்கினியினாலே தொய்தமென்கின்ற காட்டைச்சுட்டுப்போட்டுச்சோகபயத்தைவிட்டுச்சுகத்தைஅடையும் பிள்ளாய் (க)

எந்தவஸ்த்துவிலே ரச்சசற்பம்போலே இந்தபிரபஞ்சங்காணப்படுகிறதோ அந்தப்பரமானந்தமாய் பிரகாசிக்கின்ற நிசசொரூபமே நீ அதுவே நாமென்று சுகமாயிரு. (க0)

எப்போதுமாங்கரமில்லாத நீ பெத்தனென்கின்ற அபிமானத்தினாலே பெத்தனும் முத்தனென்கின்ற அபிமானத்தினாலே முத்தனும் மனதெந்தப்படி நினைத்ததோ அந்தப்படியாம். (கக)

ஆத்மாவொருத்தனே, பூரணன், சாக்ஷி, சித்து, விபு, அக்கிரியன், அசங்கன், சாந்தன், இச்சையில்லாதவன், அத்தொய்தன், ஆனந்தன், இப்படிப்பட்ட நீ இல்லாத பிராந்தியினாலே சமுசாரம்போலே ஆனாய். (க2)

இல்லாதபிராந்தியினாலே நீபெத்தனாய் அந்தவாக்கியபாவம்விட்டுவிட்டுவுண்ணைக்கூடஸ்தனென்றும் அத்தொய்தனென்றுமறி. (i)

வீரரும்பிள்ளாய்புத்திரா நீதேகஅபிமானமென்கின்ற பாசத்தினு
லே கட்டுபட்டாய் இனிநான்பிரமமென்கின்ற வாளினாலே அந்தபாச
தை அறுத்துசுகத்தை அடை. (கச)

நீ நிர்அசங்கன். எப்போதுமிச்சையில்லாதவன், சாந்தன், சொ
ப்பிரகாசன், ஞானசொருபன், இப்படிப்பட்டவனக்கு சமாதியிலேயி
ருப்பனென்கின்றதே பந்தமல்லவோ. (கரு)

இந்தவிசுவமெல்லாமுன்னாலே யுண்டாயிற்று வன்னிடத்திலே
தரித்திருக்கின்றது நீ எப்போதுஞ்சுத்தபுத்தசொருபம் நீ இதரசிந்
தை நினைபாதே. (கக)

ஒருஅபேகையில்லாமல் விவகாரமூழில்லாமல் நிற்பயனாய்நிர்ம
லனாய்ச்சலனமில்லாமல் அளவில்லாத புத்தியுடனே சின்மாத்திரவா
சனைபண்ணு. (கங)

(உபதேசஅதிகாரம் முற்றிற்று.)

இரண்டாவது

ஆத்மா நுபவ அஷ்ட்டவிம்சதி.

சாகரம் அசத்தியமென்றறிநிராகாரஞ்சத்தியமென்றுநிச்சயம்ப
ண்ணு இந்தத்தத்துவ வுபதேசத்தினாலே மறுபடிசென்ம அருகனா
காய். (க)

கண்ணாடியிலே நிழல்காண்பித்தாற்போலவும் அந்தநிழலுக்குக்க
ண்ணாடியே ஆதாரமானாற்போலவும் இந்தசரீரத்திலெங்கும் பரமேஸ்
வரனிருந்தும் அதிலகப்படான். (உ)

ஏதமாய்ச்சர்வகெதமாய் இருக்கின்ற ஆகாசங்கடத்துக்குள்ளும்
புறம்பும் என்று முண்டானாற்போலே நித்தியமாய் இடமில்லாதபிர
மம்சகல பூதங்களினு மிருக்கின்றார். (ஈ)

களங்கமில்லாமல் போதசொருபமாய் பிரகிருதிக்கி வேரூய், சாந்தமாய், நிர்லேபனாயிருக்கின்ற நான் ஓகோ இத்தனைநாளும் மோகத்தினாலே அகப்பட்டாற்போலே ஆனேன். (சு)

நானொருத்தனே இந்தச்சரீரத்தையுஞ் ஜகத்தையும் பிரகாசிக்கப்பண்ணுகிறவன் ஆகையினாலே ஜகத்தெல்லாம்யென்னதுதானே அப்படியல்லவென்றாலும் நல்லதுதானே. (ரு)

சரீரத்துடனே இந்தப் பிரபஞ்சம்விட்டு நிர்ச்சலனாய்ப் பரமாத்மாவை யறிந்துகொண்டு அதிசயமான ஆனந்தத்திலே மக்கினாகவேயிருக்கின்றேன். (சு)

தண்ணீரிலே அலை நுரை குமிழி அபின்னமாக வுண்டாகின்றாப்போல பரமாத்மாவிலே இந்தப் பிரபஞ்சம் அபின்னமாகவே வுண்டாகிறது. (எ)

நூலைவிட்டுப் பிடவையில்லாததுபோலவே விசாரிக்குமளவிற்கு சின்மாத்நிரத்தை விடப்பிரபஞ்சமில்லை. (அ)

கரும்புரசத்தினாலேயுண்டான சர்க்கரை கரும்புரசமேயானாற்போல பூரணபோத சொருபமாயிருக்கப்பட்ட என்னாலே பிரபஞ்சமுண்டாகப்படுகிறது. (க)

தன்னுடைய அக்ஞானத்தினாலே ஜகத்துக்காண்பிக்கும் தன்னுடையஞானத்தினாலே ஜகத்துக்காண்பியாது தன்னுடைய பிரமையினாலே பழுதைபாம்பாய்த் தோணிந்து பழுதையென்றறிந்தால் பாம்பில்லாததுபோல. (க0)

என்னுடைய சொருபம் சொப்பிரகாசம் இதைக்காட்டிலும் மதுகம் வேறில்லை நான் ஆனந்தன் ஆனபடியினாலே எந்தப்படிக்கி ஜகத்துவிளங்கினாலும் நானேவிளங்குகின்றேன். (கக)

யுண்ணிலேகடம் போலவும் பொண்ணிலே பூஷணம்போலவுஞ்
ஜலத்திலே அலைபோலவு மெண்ணிடத்திலே யுண்டானஜகத்து
மெண்ணிடத்திலே அடங்கும். (கஉ)

ஓகோ கற்பிதமான இந்தச்ஜகத்து அக்ஞானத்தினாலே என்
னிடத்திலுண்டாயிற்று சுத்தியில்ரசிதம்போலவுஞ் சூரியப்பிரகாசத்
திற் கண்டகானற்ஜலம்போலவும்பழுதையிற்பாம்புபோலவும். (கங)

உதயாஸ்தமனமில்லாமற் சகலஜகத்தும் நாசமானாலும்பிரமா
தி ஸ்தம்பபரியந்தம் நானாயிருங்கின்ற யெனக்கு நானேநமஸ்காரம்
பண்ணுவேன். (கச)

ஓகோ தேககாரியாயிருந்தும் போக்குவரத்தில்லாமல் இந்தஜகத்
தை நானொருத்தனே வியாபித்திருக்கின்ற வெனக்குநானே நமஸ்கா
ரம்பண்ணுவேன். (கரு)

எனக்குசமமில்லாமல் அச்சமற்றவனாய்ச்சரீரத்துடக்குஇல்லரம
லிந்தப்பிரபஞ்சமெல்லா மொருத்தனே தரிக்கின்றயெனக்குநமஸ்கா
ரம். (கக)

ஓகோயெனக்குஇச்சிக்கவேண்டியதொன்றமில்லை உண்டாயிரு
ந்தாலுஞ்சகலமும் யென்னுதாகவே பிரத்தியக்ஷமாகவே அறிகிறேன்
இப்படிப்பட்டயெனக்குநானேநமஸ்காரம். (கஃ)

அறிகிறதும் அறியப்பட்டதும் அறிகிறவனும் இந்தமூன்றும்சகதி
ஷ்டியினாலே பார்க்கக்கேயில்லை அக்ஞானத்தினாலேஉண்டென்கின்ற
தெல்லாம்நிரஞ்சனன்ஆனபடியினாலேநானாகவேயிருந்தேன். (கௌ)

ஓகோ தொய்தமூலாஞ்ஞானம் துக்கம் அதுக்கொரு மருந்து
ண்டு அதென்னவென்றாற் நிரிசியமெல்லாம் பொய் நான் சித்ரூப
மான அமலனென்றறிகின்றது. (கஃ)

நான் ஞானமாத்திரம் இந்த உபாதி யெனக்கு அக்ஞானத்தினால்
ண்டாயிற்று என்று சிந்திக்கின்ற விசாரமேயெனக்கு நிருவிகற்பத்
திலே இருக்கின்றதாயிற்று. (உ௦)

ஒகோ இந்த விசுவமெல்லாம் என்னிடத்திலேதானே இருக்கி
ன்றது. எதார்த்தமாகஇல்லை எனக்குப் பந்தமுமில்லை மோட்சமு
மில்லை நான் நிருமலஞானபடியினால் ஒன்றிலும் பற்றுதலுமில்லைப்
பிரமையுமில்லை. (உ௧)

இந்தச் சரீரமுஞ் ஜகத்தமெனக்குச் சற்றுகிலும் நிச்சயமாக
வில்லைச் சுத்தசின்மாத்திரமான ஆத்மா நான்தானே ஆகையினாலொ
ருகற்பனையுமெனக்கில்லை. (உ௨)

சரீரஞ் சொற்கநரகம் பெந்தமோட்சம் சிந்தை பயஞ் சுகம்
இதுவெல்லாங் கற்பனாமாத்திரம் இதனுடைய காரியஞ் சச்சிதநந்
தமான எனக்கு எம்மாத்திரம். (உ௩)

ஒகோ தொய்தமில்லாத எனக்கு ஜனமத்தியிலேயுஞ் ஜனங்
களில்லாத காடுபோல வேறே நான் என்ன இச்சிக்கப் போகிறேன்.

நான் சரீரமுமல்ல எனக்குச் சரீரமுமில்லை நான் ஜீவனுமல்ல
நான் சின்மயன் இதுவேதெளிவு ஆகையினாலே நாசமடைகிற ஜீவன்
இச்சையேன் செய்யவேண்டும். (உ௪)

ஆனந்தசமுத்திரமாயிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே சித்தமென்
கின்ற வாயுவினாலே நானாபுலன்களென்கின்ற அலைகள் விசித்திரமா
கக் கற்பிக்கப்பட்டது. (உ௫)

ஆனந்தசமுத்திரமாயிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே மனதென்
கின்ற வாயுவடங்கினால் ஆனியுண்டான சீவவியாபாரி ஜகத்தென்
கின்ற ஓடத்துடனேகூடி அமிழ்ந்திப்போனான். (உ௬)

அஷ்ட்டாவர்க்கிரர்கீதை.

க

ஆனந்தசமுத்திரமாயிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே சீவனென்
கின்ற அலையுண்டாயிருந்தும் அடங்கிப்போகிறது அதினுடையசபாவ
மென நினைக்கவேண்டும்.

(2அ)

(ஆத்மாதுபவ அஷ்ட்டவம்சதி முற்றிற்று.)

பூன்றாவது

உபதேசசதுர்த்தேசம்.

ஆத்மாவொருத்தரே நாசமில்லாதவரென்றறிந்துபிரமக்ஞானகீ
ராயிருக்கின்றவுனக்கு விருதாவிருதா அபேகைஷ்டேனுண்டாம் (க)

ஓகோதன்னுடைய அக்ஞானமகிமையினாலே விஷயங்களிலே
விருதாப்பிரமை தோன்றிற்று கிளிஞ்சலானது ஞானமில்லாதவனு
க்கு வெள்ளியென்று ஆசைதோணிநிற்போல.

(உ)

சமுத்திரத்திலே அலைகாண்பித்தாற்போல எந்தவஸ்துவிலேஇந்
தவிசுவங்காண்பிக்கிறதோ அந்தவஸ்து நீயாயிருந்தும் அதின் விரு
த்தியினாலே ஏன்தாபப்படுகின்றாய்.

(ங)

தன்னேமனோகரமான சுத்த சைதன்னியமென்றுகேட்டும் பிற
க்கிறதுமிறக்கிறதுமான பந்தத்தினாலே பாவத்தையடைகிற மதுடன்
தன்னுடைய அக்ஞானம் தெரியமாட்டாமல் விருதாவிலே கெட்டு
ப்போகிறான்.

(சு)

சகல பூதங்களிலேயுந் தானே இருக்கின்றான் பூதகணங்களெல்
லாந் தன்னிடத்திலே இருக்கின்றது இப்படியிருந்தும் முனீஸ்பர
ரே அறிவில்லாதபேயன்தான் வேறென்று நினைப்பான்.

(ஊ)

பரமார்த்த அத்தொய்தத்தை மனதிலே விசாரித்து மதுடன்
கருமவசனாய் ஐயோ ஏன் சலனப்படப்போரான்

(஋)

விபரீதக் ஞானமென்கின்ற சினேகத்துடனே கூடி மந்தப்பித்
திக்காரன் சத்துவங்கெட்டு யென்றேரமுங் காமமே இச்சிப்பன் நல்
லபுத்தியுண்டானவன் அதைத்திரணமாக மனதிலேநினைப்பன். (எ)

இகலோகபரலோக பலத்தியாகமும் நிர்மலசித்தமும் நித்தியா
நித்திய வஸ்துவவேகமும் உண்டானவனுக்கு மோகஷசிந்தையே
அதிகமாம். (அ)

தயிரியமுண்டானவன் போகத்தையடைந்தாலும் அனேகதுக்
கத்தையடைந்தாலுந் தன்னை நன்றாக வேறென் றறிந்து சந்தோஷ
முங் கோபமுமில்லாமலே யிருப்பன். (க)

ஆத்மக்ஞானியானவன் தன்னுடையதேகமன்னியமாய்ப் பார்
த்துத் துதிநிந்தைகளிலே சந்தோஷமுங் கலக்கமுமில்லாதிருப்பன்.

உற்பத்தியுண்டான இந்தத் திரிசியத்தைச் சகசமாகப்பாரான்
இது ஆகுமென்றும் இது அல்லவென்று மொன்றையும் நினையான்.

மனதிலே இச்சையில்லாமல் ஞானமீர்த்தத்திலே திருப்தியடை
ந்த மகாத்மாவுக்குச் சரியாக வொருத்தருமில்லை. (கஉ)

நினைப்பெல்லாம்விட்டு நிர்த்தொந்தராய் ஞானசீலனாய் இருக்கின்
றவனுக்குத்தனக்குத்தானேவந்தபோகத்திலே சுகதுக்கங்களில்லை. ()

ஒருசுலோகம் அபாவமென்றறியவேண்டியது.

(மூன்றாவதுபதேசசதுர்த்தெசம் முற்றிற்று.)

நான்காவது

உல்லாசசட்கம்.

ஆத்மக்ஞானியாயிருக்கின்ற தீரன் அதிபோகங்களை அனுபவித்
துக்கொணிடிருந்து மூடஜனங்களுடனே கூடிக்கோரசமுசாரமென்
கின்ற நதியிலே அமிழ்ந்திப்போகான். (க)

“எந்தப்பதத்தையடையமாட்டாமற் பிரமஇந்திராதிதேவதைகள் அத்தியந்த தயினியாளா யிருப்பார்களோ அப்படிப்பட்ட பதத்தைய டைந்தும் யோகீஸ்பரணவன் அதிற்சந்தோஷமடையான்.(உ)

பிரமக்ஞானியைப்புண்ணியபாவ பலங்கள் தொடரமாட்டாது நிர்மலாகாசத்தைப் புகைதொடராததுபோல. (ஊ)

இந்தவிசுவமெல்லாம் ஆத்மாவாகவே யறிந்தமகாத்மா எப்படி நடந்தாலும் அவருக்குவிதிநிஷேதஞ் சற்றுமில்லை. (ச)

பிரமதிஸ்தம்பபரியந்தமான சதூர்த்தச பூதங்களிலேயுஞ்சற்று ம்பிரியாப்பிரியமில்லாமல் ஞானிசுகமாகவேசஞ்சரிப்பன். (ரு)

ஞானத்தொய்தன் ஜகத்துக்கெல்லாம் நானே ஈஸ்வரனென்றறி ந்து திடநிச்சியனாய் அத்தைவிடாம லிருக்கின்றவனுக்குப் பலபந்த பயம்வராது. (ஈ)

(நான்காவது உல்லாசசட்கம் முற்றிற்று.)

ஐந்தாவது,

லயசதுஷ்க்கம்.

நீ விமலன் உனக்கொருசங்கமுமில்லை இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லா ம் விடவேண்டுமென்று நினைத்தால் பிரமத்தினிடத்தி லயமாகவே ண்டும். (க)

உன்னாலுண்டான ஜகத்து சமுத்திரத்திற் குமிழிபோலென் றறிந்து உன்னை வொருத்தனாகவே பாவித்துப் பரதத்துவத்திலே லய மடையவும். (உ)

பிரத்தியக்ஷமாக இருந்தும் பார்க்க அசத்தியமாய்ப் போகிறது ஆகையால் ஜகத்தே உன்னிடத்திலே இல்லை அதெப்படியென்றால் ரச்சுசர்ப்பம்போல ஆகையால் அதைவிட்டு லயத்தையடையவும்.()

சகதுக்கம் வந்ததிலும் ஆசை நிராசையிலுங் கிட்டிவந்த 'மிருத்
துவினிடத்திலுஞ் சமனாய் லயத்தையடையவும். (ச)

(ஐந்தாவது லயசதுஷ்க்கம் முற்றிற்று.)

ஆறாவது.

உபதேச சதுஷ்க்கம்.

நான் ஆனந்தன் ஆகாசத்தை மேகம்மூடினாற்போல இந்தச் சக்
கத்து என்னை மூடித்தென்கின்ற விக்ஞான யுத்தனான வுனக்கு விடு
கிறது கிறிகிக்கின்றது லயம் இதுமூன்றுமில்லை. (க)

நான் மகாசமுத்திரம்போலே யிருக்கின்றவன் இந்தப்பிரபஞ்சம்
அலைகள்போலே காண்பிக்கிறதென்கின்ற விக்ஞானயுத்தனான வுனக்
குத் தியாகமூமில்லைக் கிறிகிக்கிறதுமில்லை லயமூமில்லை. (உ)

நான் சுத்திபோலே யிருக்கின்றேன் என்னிடத்தில் இந்தச் சக்
கத்து ரசிதம்போற் றோணுகிறதென்கின்ற விக்ஞான யுத்தனான வுனக்
கு விடுகிறது கிறிகிக்கின்றது லயம் இந்த மூன்றுமில்லை. (ங)

நான்சகல பூதங்களிலேயும் இருக்கின்றேன் என்னிடத்திற் சக்
லபூதங்களுமிருக்கின்றனதென்கின்ற விக்ஞானயுத்தனான வுனக்குவி
டுகிறது கிறிகிக்கின்றது லயம் இந்த மூன்றுமில்லை. (ச)

(ஆறாவது உபதேசசதுஷ்க்கம் முற்றிற்று.)

ஏழாவது

அநுபவபஞ்சகம்.

ஆனந்தமாய் மகாசமுத்திரமென்னப்பட்ட என்னிடத்திலே விச
வமென்கின்ற ஓடம் மனதென்கின்ற வாயுவினாலே யெப்போதுந்

திரிகின்றது பாற்கப்போனற் பேர்மாத்திரமேயல்லாமல் சற்றுமி
ல்லை (௧)

ஆனந்தமாய் மகாசமுத்திரமென்னப்பட்ட என்னிடத்திற் பிரப
ஞ்சமென்கின்ற அலைகள் உற்பத்திலயத்தையடைந்தாலடையப்படும்
எனக்குற்பத்தி நாசமில்லை. (௨)

ஆனந்தமாய் மகாசமுத்திரமென்னப்பட்ட என்னிடத்திற் பிரப
ஞ்சமென்கின்றது கற்பனையென்றறிந்து சார்த்தன யெப்போதும்
நிராகாரனாகவே யிருப்பேன். (௩)

பிரமம் சத்தைஅல்லாமல் பாவமேயில்லை அந்தபிரமம் நிரஞ்ச
னமாய்ஆனந்தமாயிருக்கிறதென்று இச்சையிலே ஆசகத்தியில்லாமல்
நான்உபசாந்தியடைந்திருக்கின்றேன். (௪)

ஓகோ நான் சின்மாத்திரசொருபன் நானேயிந்தஜகத்து இந்திர
சாலம்போலே இருக்கின்றது இப்படிநிருலேபனான எனக்குக் கிறி
கிக்கிறது விடுகிறதென்கிற கற்பனையேஇல்லை. (௫)

(ஏழாவது அதுபவபஞ்சகம் முற்றிற்று.)

எட்டாவது,

பந்தமோக்ஷசதுஷ்க்கம்.

திரிசியத்தினற் சித்தமுண்டானுலப்போது பந்தமுண்டாந் திரி
சியத்தில் மனமில்லாவிட்டா லப்போது முத்தியுண்டாம். (௧)

எப்போதானாலென்ன சிந்திக்கிறதும் இச்சிக்கிறதும் அங்கலாய்
க்கிறதும் கிறிகக்கிறதும் விடுகிறதும் சந்தோஷிக்கிறதும் துக்கிக்கிற
தும் தயிரியமில்லாமற்போகிறதும் உண்டாகிறதோ அப்போது பந்
தம் பிராந்தியாம். (௨)

எப்போதானாலென்ன மனதி லிச்சிக்காமற் றயிரியப்பட்டாமற்
சந்தோஷ துக்கமில்லாமற் ஜீவசலனமில்லாமற் கோபமில்லாமலிருக்
கிறதோ அப்போது முத்திப்பிராந்தியாம். (௩)

எப்போதானாலென்ன நானென்கின்ற தில்லாமற் போகின்ற
தொ அப்போதே மோகும் நானென்கின்றதே பந்தம் விவேகியான
வா ளிதை யறிந்து வொன்றைக் கிறிக்கிறதும் இல்லே விடுகிறதும் இல்லை
இச்சையில்லாதவனானபடியினாலே. (௪)

(எட்டாவது பந்தமோக்ஷசதுஷ்க்கம் முற்றிற்று.)

ஒன்பதாவது,

நிர்வேதனையஷ்ட்டகம்.

செய்தாலுஞ் செய்யாமலிருந்தாலுந் தொந்தங்களிலே சாந்த
மெவன் அடைகின்றானோ அந்தப்படி நீயும் எப்போதுந் தியாகபரனா
யிருக்கின்ற விரதமாயிரு. (௧)

இந்தச்சங்கத்து அத்தியந்தஞ் சஞ்சலம் நிட்சாரம் அநித்தியம்
தாபத்திரயங்களினாற் றாஷிக்கப்பட்டது துக்கரூபமென்று நிச்சயித்
துச் சாந்தமடையவும். (௨)

காலமும்வயதுந் தொந்தமுந் தனக்கெப்படியுண்டாமென்றுசித்
தியடைந்த தத்துவக்ஞானி எதாஇச்சையாக சஞ்சரிப்பன் (௩)

என்தகப்பனேகேள்? எவனுக்கானாலென்னஇந்தலோகபிரவர்த்
தனைபாற்கின்றபோது சீவனத்துமேலேசிறந்தையும் போகத்துமேலே
இச்சையும்இமில்லாமலிருக்கின்றதேமகாஆச்சரியம். (௪)

எதிஸ்சராளுக்கும் யோகீஸ்சராளுக்கும்மதங்கள்நானாவிதமாகயி
ருக்கும் அதுவெல்லாம் பார்த்துமறுதலானவன் வேதனைஇல்லாமற்
சாந்தியடையாமலிருப்பானே. (௫)

தேகத்துவமெல்லாமறிந்த சேதனத்துக்குக் குருவேதுக்கு என்
றறிந்தமதுடன் தன்னைசேர்ந்தவனை தரிக்கவேபண்ணுவான். (க)

பஞ்சபூதத்திலேகற்ப்பிக்கப்பட்ட விகாரங்களெல்லாம் புத்தியினு
லேநன்றாக அறிந்து தொந்தங்களை நீவிட்டதேயுண்டானுற் சோதி
சொருபக்ஞானம் உனக்கு இப்போதேயுண்டாம். (எ)

வாசனையேசமுசாரம் வாசனையடங்கினதேழுத்தி ஆகையினால்
வாசனையை யடக்கி யதார்த்தமாகஇருக்கின்றவனே மகாத்மா. (அ)

(ஒன்பதாவது நிர்வேதனையஷ்டட்டகம் முற்றிற்று-)

பத்தாவது

உபசமன அஷ்டட்டகம்.

அர்த்தமானது அனர்த்தமூலம் மாயாசொருபம்அதிவஞ்சத்து,
ருகாமம் இதஇரண்டும் விருதாவென்று விட்டு விட்டு எப்போதும்இ
தைஅனாதரவுசெய்யவேண்டும். (க)

சேத்திரம்கிரகஞ் சினைகிதாள் பாரி தனசம்பத்து இது பூதநா
னதெல்லாஞ் சொற்பனமாத்திரம் இந்திரஜாலம்போலே இன்னொரு
கோ நானைக்கோ நானைநன்றைக்கோ தெரியக்கூடாது. (உ)

எதின் எதின்பேரி லாசையுண்டாகிறதோ அது அது சமுசாரம்
அதுக்குத் திடவைராக்கியம் அடைந்து ஆசையைவிட்டுச் சுகத்தை
யடையவும். (ங)

ஆசையே பந்தம் ஆசைவிடுகின்றதே மோக்ஷம் ஆகையால் ஆத்
மக்ஞானிக்கு ஆசைவிட்டதே சந்தோஷம். (ச)

நித்தியசுத்த சேதனன் ஜகத்து அசத்துச் சடம் உனக்கவித்
தையுமில்லை ஆசையுமில்லை நீ நிர்மலன். (ரு)

இராச்சியம் புத்திரகளத்திரஞ்சகங்கள்முதலானதுசரீரம்விடுகின்றபோது சங்கமாயிருந்தவனுக்குச் சென்மசென்மத்துக்குத்துக்மேகொடுக்கும். (க)

அர்த்தங்காமஞ்சுகிர்தங்கரும்முதலானதும் போதும் போதும் இதனாலே சமுசாரதாபம்விடாமல் மனதுசாந்தியும் அடையமாட்டாது. (எ)

மனவாக்குக்காயங்களினாலே நான்இச்சைபண்ணி ஆயாசமுந் துக்கமுங் கொய்க்கின்றகன்மம் நான்ஒருக்காலுஞ் செய்கின்றதில்லை என்று நிச்சயித்து நித்தியசுகத்தையடையவும். (அ)

(பத்தாவதுஉபசமன அஷ்ட்டகம் முற்றிற்று.)

பதினோராவது

ஞானஅஷ்ட்டகம்.

பாவாபாவமில்லாமற் பரமாத்மாவானவஸ்த்து ஸொபாவமாக வேபிரகாசிக்கிறதென்றறிந்தமகாத்துமா ஒருவிகாரமும் ஒருவிசாரத் தையும் அடையாமற்சுகிப்பன். (க)

நஸ்வரனேசகலத்தையும் நிர்மிக்கின்றவன் அவரைத்தவிரசற் றுகிலும்இல்லை இது நிச்சயமென்றுசகலஆசையும் விட்டுவிட்டபரம சாந்தன் பந்தத்தையடையான். (உ)

ஆபத்துவந்தாலுஞ் சம்பத்துவந்தாலுந் தெய்வயெத்தனமென் றுதிருப்தனாய் சிதேந்திரியனாயிருங்கின்றவன் சுகதுக்கங்களிலே அக ட்ப்படான். (ங)

சுகதுக்கம் சென்மம் மிருத்துதோணிநாலுந் தெய்வயெத்தன மென்றுமெய்யாக அறிந்து யத்தனமும் ஆயாசமும்மில்லாமற்கரு ம்பண்ணினாலுங் கருமபலத்தையடையான். (ச)

அஷ்ட்டாவர்க்கிரர்கீதை.

கள

சிந்தையினுலே துக்கம்வருமேயல்லால் துக்கத்துக்குவேறே வர
வழியில்லை ஆகையினுற் சிந்தையைவிட்டு இச்சையிலே அகப்படாமற்
சாந்தனானவன் திடசுகத்தையடைவன். (௫)

நான்தேகமுமல்லஎனக்குத்தேகமுமில்லை என்றறிந்தவன் ஒருகா
ரியஞ்செய்ததும் செய்யாததும் இரண்டும் நினையாமற் கேவலம்சு
கத்தையடைவான். (௬)

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தம் நானே என்கின்ற நிச்சயாத் மாவான
வன் பிரார்த்திய பிரார்த்தி பலத்திலே அகப்படான். (௭)

வெகுவிதமாய் ஆச்சரியமாயிருக்கின்ற இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லா
மொன்றுமில்லையென்று பயம்விட்டுப்போயிருக்கின்றவன் வாசனை
யிலே அகப்படாமற் சுத்தஞானசொருபனாக இருப்பன். (௮)

(பதினொருவது ஞான அஷ்ட்டகம் முற்றிற்று.)

பன்னிரெண்டாவது

ஏவமேவா அஷ்ட்டகம்.

தேகமானது சிறிதுகாலங் கிறியாருபமாயிருக்கும் அதின்பிறகு
வார்த்தை சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் அதின்பிறகு சிந்தனைபண்
னும் அதுயெப்படி யிருந்தாலும் நான் அப்படியிருந்தேன். (௧)

பிரிதியில்லாதிருந்தால் ஆத்மாவுக்குச் சத்தாவிருத்தியில்லை அதி
சயமானபடியினுலே அதைஅறிந்து யேகாக்கிரசித்தனாய் நானினன்
றும் அறியாமலிப்படியே யிருக்கின்றேன். (௨)

ஆச்சிரமம் அனாச்சிரமம் யில்லாத தியான நிஷ்டையிலே சித்த
த்திலே தாரணையும் விட்டுவிட்டு ஒருவிகற்பமுமில்லாமல் ஒருத்தனா
ய்ச் சுகமாய் நானிப்படியே யிருக்கின்றேன் (௩)

சிந்திக்கப்படாத வஸ்து வைச் சிந்திக்கின்றேனென்கின்றவனே
சிந்தையுடனேகூடினவன் அந்த ஆயாசபாவனையைவிட்டு நானிப்ப
டியே யிருக்கின்றேன். (ச)

இப்படிளவனாலே அறுபவிக்கப்பட்டதோ அவனே கிருதார்த்த
ன் இப்படிப்பட்ட சபாவமுண்டானவனே மகாபுத்தியுண்டானவன்.

இவையிம்மூன்றுசுலோகம் அபாவமென்றறிக.

(பன்னிரெண்டாவதுவமேவா அஷ்ட்டகம் முற்றிற்று.)

பதின்மூன்றுவது

இதராகசத்தகம்.

தன் ஐஸ்வரியங் கெளபீனமுதலாய் இல்லாததாகையாற் தியாகந்
தானமிரண்டும் விட்டுப்போட்டு நான்யிதரசுகத்தை அடைந்திருக்கி
ன்றேன். (க)

பார்க்கிறது யெதையாகிலும் பார்க்கட்டும் சிங்நுவை யெதையாகி
லுமிச்சிக்கட்டும் சித்தம்யெதையாகிலுஞ் சிந்திக்கட்டு மிதுக்கெல்
லாம் வேறாய் தத்துவத்திலே நான் சுகித்துக்கொண் டிதரசுகமா
யிருக்கின்றேன். (உ)

நான்செய்யவேண்டியதொன்றுங் காணேனென்கின்ற நிச்சயத்
தினாலே ஒன்றிலுமிச்சையில்லாமற் றனக்குத்தானே வந்ததாகையினா
லே நானென்கின்ற அபிமானமில்லாமல் புசித்துச் சுகமாகஇருக்
கின்றேன். (ங)

தேகாபிமானமுண்டானயோகிகருமபந்தத்தினாலேகட்டுப்படுவ
ன் அப்படி வியோகம் அபியோகமிரண்டு மில்லாமல்நான்சுகமாயிரு
க்கின்றேன். (ச)

எப்போதும் பந்தமில்லாமலிருக்கின்ற எனக்கு அருத்தமுமில்லை அனர்த்தமுமில்லை நடக்கச்சே இருக்கச்சே நித்திரை போகச்சே யும் நான் இதரசுகமாயிருக்கின்றேன். (டு)

போகச்சே எனக்கு ஆனியுமில்லை எத்தனம்பண்ணுகின்றதிலே எனக்குச்சித்தியுமில்லை ஆகையால் நட்டமும் லாபமுமில்லாமலே யிதரசுகமாயிருக்கின்றேன். (சு)

சுகமுதலான ரூபாதிகளுடைய பாவம் விசாரித்துப்பார்த்து அதிலேசுபாசபங்கள்விட்டுநான்இதரசுகத்தை அடைந்திருக்கின்றேன்.()

(பதினமூன்றாவது இதரசுகசத்தகம் முற்றிற்று.)

பதினான்காவது

சாந்திசதுஷ்க்கம்.

பாவமெல்லாம் அக்ஞானபாவமென்றறிந்து நித்திரையிலே விழித்திருக்கின்றாப்போலே சமுசாரமில்லாமலே இருக்கின்றேன். ()

தானமேது சினேகிதாளேது விஷயமேது சாஸ்திரமேது விக்ஞானமேது இதுகளுடைய மகத்துவமெல்லாமறிந்து வாஞ்சைவிட்டயெனக்கு. (உ)

சாஸ்தியும் புருஷனாய்ப் பரமாத்மாவான ஈஸ்வரனை யறியச்சே பந்தமோகூழ் இரண்டுமில்லாதே போயிற்று முக்திக்காகச் சிந்தனை ஏதுக்கு. (ஈ)

உள்ளே ஒருவிகற்பமுமில்லாமல் வெளியிலே இதர இச்சையாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனுடையசுபாவத்தைஅப்படிப் பட்டவன் அறிவானே அல்லாமற் பின்னையொருத்தன் அறிய மாட்டான். (சு)

(பதினான்காவது சாந்திசதுஷ்க்கம் முற்றிற்று.)

பதினேந்தாவது

தத்துவவுபதேசவிம்சதி.

உள்ளபடி மகாத்மாவினுடைய தத்துவ உபதேசத்தினாலே தத்துவபுத்தி யுண்டானவனாய்க் கிருதார்த்தனான் தானாகச் ஜீவபரியந்தம் விசாரித்தாலு மறியமாட்டான். (க)

விஷயத்தைவிட்டதேமோகூழ் விஷயத்திற்கூடுகின்றதேபந்தம் இதுவே விசேஷஞானம் இதிலே உனக்குயெப்படித் தோணிற்றோ அப்படியேசெய். (உ)

நன்றாகப்பேசுகின்றவன் பிறக்கையுண்டானவன் நன்றாகஉத்தியோகம்செய்கின்றவன் இப்படிக்கொத்தவனை ஓமைபோலவும், பேயன்போலவும் இப்படிப்பண்ணும் தத்துவஞானம் அவனைப் பிறுகிருதாள் தங்களிலே கூட்டார்கள். (ங)

நீ சரீரமும் உனக்குச்சரீரமும் நீ கருத்தாவும் உனக்குச்சரீரமும் நீ விசுவசாக்ஷி நீ சித்தரூபனாய் யாசையில்லாமற் சுகமாயிரு. (ச)

இராகத்துவேஷம்மனோதர்மம் உனக்குமனதுமில்லைவிகற்பமும் நீ போதசொருபன் ஆகையால் விகாரமில்லாத சுகத்தை அடை. (ரு)

பூதங்களிலே தானிருக்கின்றேனென்றுத் தன்னிடத்திற் பூதங்களிருக்கிறதென்றுமறிந்து அகங்காரமும்மமதையும் விட்டுசுகத்தை அடையவும். (கூ)

சமுத்திரத்திற் நிவலைகள்போலே எந்தவஸ்துவிலே இந்தச் சுகத்துத் தோணிற்றோ அந்தவஸ்துவே நீ நீயேஞான சொருபன் இதுவேசத்தியம் உன்மனதிலே தாபம்விட்டுவிடு. (ஏ)

தகப்பனோன்றாகத் திரிவிதகாணத்தினும் விசுவாசம்வை இதிறசமுசயமில்லை நீ சின்மாத்திரசொருபன் பகவந்தனன் நீ மாயைக்கி அப்பாற்பட்ட ஆத்மா. (அ)

சரீரங்குணத்துடனே கூடினது வருகிறதும் போகிறதும் யிருக்கும் ஆத்மா போக்குவரத்தற்றவர் இதிலே ஏன் விசாரப்பட வேண்டும் தேகங்கற்பாந்திரமா இருக்கட்டும் அல்லது இப்போதேபோகட்டுஞ் சின்மாத்திரசொருபமா யிருக்கின்ற உனக்கு ஆனிலாபமில்லை.

ஆனந்தசமுத்திரமாயிருக்கப்பட்ட உன்னிடத்திலே ஜகத்தென்கின்ற அலையுண்டானாலும் லயமுண்டானாலும் உனக்கு ஆனிலாபமில்லாமலே இருப்பாய். (க௦)

தகப்பனே சின்மாத்திரசொருபமா யிருக்கின்ற உனக்குச் ஜகத்தச் சின்மாத்திரசொருபமேயல்லாமல் வேறல்ல இப்படிப்பட்ட உனக்கு வற்சிதம் அவற்சிதம் யெப்படிவரப்போகிறது. (க௧)

ஒருத்தனாய் அவ்வியனாய்ச் சாந்தனாய்ச் சிதாகாசமாயிருக்கின்ற உனக்குச்சென்மமுமில்லைக் கருமமுமில்லை அகங்காரமுமில்லை. (க௨)

நீ யென்னத்தைகண்டாலுமதிலே நீ யொருத்தனே தோணுகின்றாயல்லாமல் உன்னைத்தவிரச் சொர்னத்தைத்தவிரப் பூஷணம் வேறல்லாததுபோல. (க௩)

இவனவனானது இதுவென்கின்ற விகாரமெல்லாம் விட்டுச்சகலமும் ஆத்மாவேயென்கின்ற நிச்சயத்தினாலே சங்கற்பதேசில்லாமற் சுகமாயிரு. (க௪)

உன்னுடைய அக்ஞானத்தினாலே ஜகத்துண்டாயிற்று பரமார்த்தனாக நீ யொருத்தனே சரிஆகையாற் சமுசாரியும் அசமுசாரியும் நீ யொருத்தனே. (க௫)

இத்தப்பிரபஞ்சம் பிரமைமாத்திரமே யல்லாமல் வேறென்றுங்
காணேன் ஆகையால் நீ யொருவாசனையோடுங்கூடாமற் சின் மாத்திர
மாய்ச் சுகமாயிரு. (கக)

தம்பி நீயொருத்தனே சமுசாரமென்கின்ற சமுத்திரத்திலேமு
ன்னுமிருக்கின்றாய் இப்போதுமிருக்கின்றாயினிமேலுமிருக்கப் போகி
ரூயாகையாலுனக்கு பெந்தமோகூங்களையில்லை நீ கிருதகிறுத்திய
னேசரி. (கஎ)

சின் மயமாயிருக்கின்ற சித்தம்சங்கற்பங்களினாலே அலைப்பிக்கா
மல் அகங்காரம்விட்டு ஆனந்தசொருபமாய்ச் சுகமாகயிரு. (கஅ)

நீ யெச்சரிக்கையாயிருஒன்றும்மனதிலேநினையாதே சத்தியமா
ய்ச்சொல்லுகின்றேன் நீயே ஆத்மசொருபம் நீயே முக்த்தன் இனி
அறிகின்றதென்னசெய்கின்றதென்ன. (கக)

(பதினேந்தாவது தத்துவவுபதேசவிம்சதி முற்றிற்று.)

ஒருசுலோகம் அபாவமென அறியவேண்டியது-

பதினொருவது

உபதேசயேகாதேசம்.

தகப்பனே தினந்தோறும் நானுசாஸ்திரம் பார்த்தாலுங் கேட்
டாலுஞ் சொன்னாலு முனக்குச்சாந்தி வரப்போகிறதில்லை ஆனபடி
யால் மனதிலேநினைக்கின்றது மறந்தாலொழிய சித்தத்திலே இச்சை
யானதுவிட்டுநீர்மல ஞானியாக யிருந்துகொண்டு கர்மஞ்செய்தா
லும் யோகத்திலே யிருந்தாலுஞ் சமாதியிலேயிருந்தாலும் நல்லது.()

ஆயாசத்தினாலே துக்கஞ் சகலமும் இராகவசமாயிருக்கு மிதை
முடன் அறியான் விவேகியானவன் ஆயாசமில்லாமல் நாசமில்லாத
பதத்தை யடைவான். (உ)

நிமிஷநிமிஷமானாலும் வியாபாரம்விட்டு துக்கமில்லாம லெவ
னிருக்கின்றானே அவனுக்குச் சுகமுண்டு வியாபாரத்துடனே கூடி
னவனுக்கு ஒருக்காலஞ்சுகமில்லை. (௩)

இதுபண்ணினேன் பண்ணவில்லை யென்கின்றதே தொந்தம்
எப்போமனதிலே இல்லாமற்போயிற்றோ அப்போது அந்தமனதுக்கு
த் தருமாதருமகரும மோகஷங்களுமில்லை. (௪)

விரக்தன்விஷயங்களுடனே கூடான் ராகியானவன் விஷயங்
களைப் போகிப்பான் பந்தமோகஷமிரண்டுமில்லாதவன் ராகியுமல்ல
விரக்தனுமல்ல. (௫)

தள்ளுகிறதிலுங் கிறிக்கிறத்திலும் நினைவு எவ்வளவுக்கு இருக்
குமோ அவ்வளவுக்கும் ஞானத்திற்கு ஆனியுண்டு அதுவேசமுசார
விருகஷத்துக்கு முனை. (௬)

பிரவிருத்திகளிலே ராகாதிகளுண்டா மதையறிந்து குழந்தை
போலே தொந்தங்களில்லாமற் சுகமாயிரு. (௭)

ராகமுண்டானவன் துக்கநிவர்த்திக்காகச் சமுசாரம்விடவேண்
டுமென்று நினைப்பான் ராகமில்லாதவன் துக்கமில்லாமலேயிருந்து
சமுசாரம்விடவேண்டுமென்கின்றநினைவேயில்லை. (௮)

தேகத்திலேயும் மோகஷத்திலேயும் மமத்துவமிருக்கின்றவன்
யோகியுமல்லஞானியுமல்ல அவேனபின்னும் துக்கமும் பெந்தமு
முண்டானவன். (௯)

அரிஅரபிரமாதிகளுனக்கு உபதேசங்கொடுத்தாலு முன்மனதி
லேசகலமும்மறவாதேபோனானக்குலாபமில்லை. (௧௦)

ஏகசுலோகம் அபாவமென்றறிக.

(பதினாறாவதுவிசேஷஉபதேசயோகாதேசம்முற்றிற்று.)

பதினேழாவது

தத்துவஉபதேசவிம்சதி.

திருப்தியடைந்தவன் இந்திரியசெயமுண்டானவன் ஆசையில்
லாததத்தவசமனன் ஏகாங்கியாய் யாதொருத்த னிருக்கின்றானே
அந்தஞானி ஒருத்தருக்கு மெட்டப்படாத யோகஞான பலத்தை
யடைவான். (க)

இந்தஜகத்திலே தத்துவக்ஞானியானவன் விஞ்ஞானந்தத்தி
லேசற்றுகிலுந் துக்கத்தை அடையான் அப்படிப்பட்ட ஒருத்தனாலே
இந்தப்பிரமாண்டமண்டலம் பூரணமாகயிருக்கின்றது. (உ)

ஆத்மராமனா யிருக்கின்றவனை விஷயசுகஞ் சந்தோஷிக்கமாட்
டாது அது எப்படியென்றால் நல்லகொழுந்துகள் தின்கின்ற யானை
யை வேப்பங்கொழுந்துகள் சந்தோஷிக்கப்பண்ண மாட்டாதது
போலே. (ங)

அடையப்பட்டபோகங்களிலேயும் அடையப்படாத போகங்க
ங்களிலேயு மெவனாசத்தியில்லாம லிருக்கின்றானே அவனே இந்தச்
ஜகத்திலே கிடையாதவன். (ச)

சமுசாரியானவன் போகமெப்போவருமென்று இச்சித்திருப்
பானே அப்படியே முழுச்சமோகூ மெப்போதுவருமென்று இச்சி
ப்பன். (ஊ)

போகமோகூமிரண்டிலு மிச்சையில்லாதவனே சாகூத்கார
மான பிரமம் அவனே மகாத்மா. (஋)

தருமார்த்தகாமமோகூங்களிலும் ஜீவத்துவத்திலு மிருதத்தி
லுங் கிறிகிகிறத்திலும் விடுகிறத்திலும் இச்சையில்லாம லெந்தத்

தயிரியபுருஷ னிருக்கின்றானே அவன் இந்தலோகத்திலே கிடையாதவன். (௭)

இந்தவிசுவமெல்லாம் லயமானாலுஞ் சந்தோஷமில்லாமல்நிறைந்திருந்தாற் றுக்கமுமில்லாம லிப்படி மகாசுகத்தை அடைந்ததீரன் ஒருத்தனாகவேசஞ்சரிப்பன் அப்படிப்பட்ட ஞானத்திலே கருதார்தன் ஆசையில்லாதபுருஷன் புத்திவிகற்பமெல்லாம் விட்டுப் பார்க்கச்சே கேட்கச்சேகிராணமறியச்சே ரசணையறியச்சே ஐயுகின்ற தறியச்சே எதார்த்த சுகத்தை அடைந்தே யிருப்பன். (௮)

சமுசாரசாகரத்தைக்கடந்திருக்கின்ற யோகிக்கு விரக்தியுமில்லை சந்தோஷமுமில்லை இந்திரியப் பிரவிர்த்தியுமில்லை திஷ்டியுமில்லை. (௯)

சித்திரையுமில்லை சாக்கிறமுமில்லை கண்முகின்றதுமில்லை துறக்கின்றதுமில்லை ஒகோ இப்படிப்பட்ட வவஸ்தை முத்திசேதனனுக்கேசொல்லும். (௧௦)

ஒருத்தனை நிந்திக்கிறதுமில்லை புகழ்கிறதுமில்லை சந்தோஷமுமில்லை கோபமுமில்லை கொடுக்கிறதுமில்லை வாங்கிறதுமில்லை இப்படியொன்றிலும் ஆசையில்லாதவன் ஜீவன்முகத்தன். (௧௧)

ஜீவன்முகத்தனானமகாத்துமா பிரியவஸ்துவிலே சந்தோஷியான் மிருத்து கிட்டவந்தாலுங் கலக்கப்படான் எப்போதும் யெதார்த்தமாகவே இருப்பன். (௧௨)

சர்வத்திரசமதிருஷ்டியுண்டான தீரனுக்கு புருஷனிடத்திலும் ஸத்திரீயினிடத்திலுஞ் சுகதுக்கம் ஆபத்தச்சம்பத்துகளினும்ஏத்தத்தாஷ்டியில்லாமற்சுகமாகஇருப்பன். (௧௩)

சமுசாரசீரணமான புருஷனுக்குபிமிசையுமில்லை தையயுமில்லை கிருபையுமில்லை ஈனத்துவமுமில்லை சந்தோஷமுமில்லை துக்கமுமில்லை. (கச)

சித்தமெதிலுங்கூடாத சிற்சொருபன் விஷயமுண்டானவனுமல்ல இல்லாதவனுமல்ல பெத்தனுமல்ல முத்தனுமல்ல பிரார்த்தியானத்திற் சந்தோஷித்துக்கொண்டிருப்பன். (கரு)

சமாதானமில்லாமற் சூனியசித்தனானபுருஷன் மோகமும்வந்து முன்னேநின்றாலுமறியான். (கக)

மோகம் அகங்காரமில்லாமற் சகலத்தையும் விட்டுவிட்ட யோகீஸ்வரன் ஏதுசெய்தாலு மதின்பலத்தையடையான். (கௌ)

மனதில்லாதவனாய் மோகஞ்சொற்பனசெடத்துவமில்லாதவனாய்வொரு மகாபுருஷன் மஹாத்மத்தை யறிந்து லோகத்திலே சஞ்சரிப்பன். (கஅ)

(பதினேழாவது தத்துவவுபதேச விம்சதி முற்றிற்று.)

பதினெட்டாவது.

ச ம ம் ச ம ன் ச த க ம்.

எவனுக்கு எந்தமட்டுக்கு ஞானமுதயமாகிறதோ அவ்வளவுக்குப் பிரமை சொற்பனம்போலே பிரமிக்கப்பண்ணும் அப்படிப்பட்ட கேவல சுகசொருபமாய்ச் சாந்தமாயிருக்கின்றதே இதுக்கு நமஸ்காரம். (க)

சகலபதார்த்தங்களு மாற்சித்துத் தனக்கு வேண்டிய போகங்களெல்லாமதுபவித்தும் புத்திவந்தனானவன் சீக்கிரமாக அதைவிட்டுவிட்டாலொழியச்சுகங்காணமாட்டான். (உ)

சமுசாரமென்கின்ற கோடைகாலத்துவெய்யலிலே தெத்தமான வனுக்கு எந்தவிதத்திலேயுஞ்சமமென்கின்ற அமிர்தவருஷத்தினாலே நனைத்தாலொழியக் குளிராமைபொருந்திச் சுகத்தை அடையமாட்டான். (௩)

ஐகத்து பாவனைமாத்திரமேஅல்லாமற் பரமார்த்தமாகப் பின்னையொன்றையுங்காணேன் பாவாபாவமெப்பேதும் விவேகித்துஅறிகிறவன் சபாவமடைவன் ஆத்மபதத்தை அடைந்தவனுக்கும் அது தூரவுமல்லக் கிட்டவுமல்ல நிர்விகற்பம் நிராயாசம் நிராகாரம் நிரஞ்சனமாக இருக்கும். (௪)

மோகத்தைமாத்திரம் விட்டுச் சொரூபவாசனையடைந்த புத்திவந்தன் சமுசயந்தீர்ந்த தெளிவிலே சற்றுகிலுந் துக்கமடையான். (5)

இந்தஐகத்துக் கற்பனாமாத்திரம் ஆத்மா நித்தியமுக்தனென்று அறிந்ததீரன் சமுசயமில்லாதவனாகையால் குழந்தைபோலும் ஒன்றாலும் பற்றுதலில்லை. (௬)

தானே பிரமமென்றறிந்து உண்டானது மில்லாதது பிரண்டுங்கற்பிதமென்று நிச்சயித்து நிஷ்காமனா யிருக்கின்றவனுக்கு அறிகிறதும்மில்லை சொல்லுகிறதும்மில்லை கிரியையுமில்லை. (௭)

இதுநான் இதுநானல்ல வென்கின்ற விகற்பமில்லாமற் சகலமும் பிரமமேயென்கிற நிச்சயத்தினாலே உத்தமமானயோகி சும்மா இருப்பன். (௮)

உபசார்தமுண்டானயோகீசுரனுக்கு விகேஷபமுமில்லை விரகதியுமில்லை தெளிவுமில்லை மூடமுமில்லை சுகமுமில்லை துக்கமுமில்லை. (௯)

தன்னுடைய ராச்சியத்திலும் பிஷ்னாவிர்த்தியிலு முண்டாமை
பில்லாமையிலும் சனங்களிலும் வனத்திலும் நிர்விகற்பமான யோ
கீசரன் ஒன்றாகவேயிருப்பன். (க௮)

தொந்தங்களில்லாத யோகிக்குத் தருமமேது அதர்மமேது கா
மமேது விகற்பமேது இதுலபித்தது இதுலபிக்கவில்லை யென்கின்ற
தேது. (க௯)

செய்யவேண்டிய காரியமுமில்லை மனதுக்குஇஷ்டமான காரிய
முமில்லை எதாலாபமாக ஜீவனம்பண்ணிக்கொண்டு ஜீவன் முக்தனா
னயோகி சிற்சொருபமாக இருப்பன். (க௯)

சாந்தமாய்ச் சகலசங்கற்பமும் விட்டுப்போன யோகீசரனுக்கு
ப் பிரபஞ்சமேது மோகப்பிராந்தியேதுதியானமேது முக்தியேது. (௧௦)

பிரமத்தைப் பார்க்கின்ற மனதுண்டானவனுக்கு நானே பிரம்
மென்று சிந்திக்கலாம் இவ்வண்ணமே வஸ்துவைக்காணாத நிர்மலம
னதுண்டானவன் என்னத்தைசிந்திக்கப்போறான். (௧௧)

ஆத்மவிட்கேஷபமுண்டானவன் சரீரமும்மனதும் நிரோதனம்
பண்ணவேண்டும் தயிரியமுண்டானபுருஷனுக்குச் சாதிக்கவேண்டி
யதொன்றுமில்லை விட்கேஷபமுமில்லை. (௧௨)

தயிரியபுருஷன் லோகவிருத்தமாய்லோகத்தார்போலே சஞ்சரிப்
பன் அதுக்குள்ளானவனல்ல அவனுக்குச்சமாதியுமில்லை விட்கேஷப
முமில்லை. (௧௩)

பாவாபாவமறியாமலொருவாசனையோடுங் கூடாம லிருக்கின்ற
யோகிலோகதிஷ்ட்டிக்கிக்கருமஞ்செய்தாலுஞ் செய்தவனல்ல. (௧௪)

தயிரியபுருஷனுக்குப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளிலே ஆக்கிறகமில்
லைவேண்டியதைப்பண்ணிக்கொண்டு ஒன்றிலும் பற்றில்லாமற்சுகமா
இருப்பன். (௧௫)

வீவேகியானவன் சகலவாசனைகளிலும் விடுபட்டுப்பாவமில்லாமல் பந்தமுத்தனாய்ச் சுகமாகயிருந்துகொண்டு சமுசாரமென்கின்ற வாயுவினாலே காஞ்சயிலேபோலேசஞ்சரிப்பன். (௧௯)

சமுசாரதுக்கங்க ளாயிரம்வந்தாலுஞ் சம்பந்தங்கள் வந்தாலுஞ் சுகதுக்கங்கள் தோனாமலெப்போதுஞ் சாந்தசித்த முண்டானவன் விதேகிபோலே பிரகாசிப்பன். (௨௦)

மனது சாந்தமடைந்து ஆத்மராமனாய்த் தயிரியபுருஷனாகாத்மா சாகிறதும் பிழைக்கிறது மிரண்டுமில்லாமலிருப்பன். (௨௧)

எதார்த்தமாகச் சூனியசித்தனாய் இச்சையில்லாத தயிரியபுருஷன் என்னத்தைச்செய்தாலும் அக்ஞானிபோலே மானுவமானத்திலே கட்டுப்படான். (௨௨)

சகலகருமங்களுஞ் சரீரம்பண்ணுகின்றது சுத்தசொருபனாயிருக்கின்ற நான் ஒருகருமமும் பண்ணவில்லையென்கின்ற ஞானி சகலகருமங்களும் பண்ணியும் பண்ணாதவனே. (௨௩)

மூடன் எந்தவிதிகருமம் பண்ணினாலும் பெத்தனே அல்லாமற் கிருதகிறுத்தியனாக மாட்டான் ஜீவன்முக்தன் எந்தக்கருமம் பண்ணினாலுஞ் சுகமநுபவிப்பன். (௨௪)

புத்திவந்தனானவன் நானாவிகாரம் விட்டுக் கலக்கமில்லாமல் ஒன்றுநீனையாமற் தன்மயமாய் வேறேயொன்றறியாமற் கேளாமலிருப்பன். (௨௫)

சமாதியுமில்லை விட்சேபமும்மில்லை தான்முமுகூஷமல்ல அன்னியனுமல்ல கற்பனைவிருத்தி நாசங்களுண்டானாலும் அகர்த்தாவானவன் எப்போதும் மகாத்மாவாகவே இருப்பன். (௨௬)

உள்ளே அகங்காரத்துடனே இருக்கின்றவன் கருமஞ்செய்யாதி
ருந்தாலுஞ் செய்தவனே அகங்காரமில்லாததீரன் செய்துஞ்செய்யா
தவனே. (௨௭)

முக்தனானபுருஷனுடைய சித்தங்கலங்காது அசையாதுசந்தோ
ஷப்படாது சமுசயமிராது ஒருகருமமும்பண்ணாது. (௨௮)

தியானியாது சேஷ்ட்டைபண்ணாது சிற்சொருபமான சித்தம்
யென்னத்துக்காகச் சேஷ்ட்டைபண்ணுகின்றது எது நிமித்தியந்
தியானம்பண்ணுகின்றது. (௨௯)

மூடனானவன் தத்துவத்தைக்கேட்டு மூடபாவத்தையேயடைவ
ன்விவேகியானவன் சமுசயமுண்டானாலும் எதார்த்தமாகவேயிருப்பா
னேயல்லாமல் மூடன்போலேபோகான். (௩௦)

மூடரானபேர் யேகாக்கிரசித்தமும் வாயுநிரோதமும் அப்பியாச
மென்றுபண்ணுவார்கள் தீர்புருஷனானவன் ஒருகருமமும்பண்ணு
நித்தினாயிலேசொற்பனசேட்டைபோல இருப்பன். (௩௧)

மூடனானவன் எத்தனம்பண்ணினாலும் பண்ணாதிருந்தாலுமு
க்தியடையமாட்டான் பிறக்கையுண்டானவன் தத்துவநிச்சயத்தினு
லேமோக்ஷத்தையடைவான். (௩௨)

நிர்மலமாய்ப் பரிபூரணமாத்திரநிட்பிரபஞ்சனாய்ப் பிரியசொரு
பனாய் ஆனந்தனாய் நிராமயனாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றப
ரமாத்மாவைமூடாளானபேரப்பியாசம்பண்ணியும் அறியமாட்டான்.

அப்பியாசரூபமான கருமத்தினாலே மூடனானவன் மோக்ஷம
டையமாட்டான் விவேகியானவன் ஞானமாத்திரத்தினாலே கிரியை
யில்லாமல் முக்தியையடைவான். (௩௩)

பிரமத்தை யடைகின்றேனென்று மூடனானவன் நீனைத் து
அடையமாட்டான் தீரனான புருஷனானவன் நீனையாமலே பிரம
சொருபத்தையடைவான். (௩௫)

அகங்காரயுத்தமான செனங்க ளாச்சரியமில்லாமலே சமுசார
விருஷத்தைப் போஷனைபண்ணுவார்கள் புத்திவந்தனானவன் சமு
சாரம்ஆதியந்தந் துக்கமானபடியினாலே அதினுடையமூலத்தை வி
வேகமென்கின்ற கோடாலியாலே வெட்டிப்போடுவார்கள். (௩௬)

மூடனானவன் எத்தனைநியமம் பண்ணினாலுஞ் சாந்தியடைய
மாட்டான் தீர்புருஷனானவன் தத்துவநிச்சயம் பண்ணிச் சகலத்தை
யுமறிந்து எப்போதுஞ் சாந்தனாயிருப்பன். (௩௭)

வாகிய திஷ்டியினாலே பிரமத்தைப் பார்ப்போமென்கிறவனு
டைய எத்தனம் விருதாவெத்தனம் அதை விஞ்ஞானியாய் யிருக்
கின்றபேர்கள் கைப்பிடியார்கள் தன்னை அவ்வியனாகவே யெப்போ
தும் பார்ப்பன். (௩௮)

மூடனானவன்சரீரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்ததினாலேதத்
துவயோகத்தைஅடையமாட்டான் தீரனுக்குக் கிரியைவிட்டுவிட்ட
தேமனோந்ரோதனம். (௩௯)

ஒருத்தன்மனதிலே என்றேரமும் பாவனைபண்ணுவன் பின்
னையொருத்தன் பாவனை பண்ணாதிருப்பன் இந்தவிரண்டும்விட்டவ
னை முக்திசுகத்தையடைவன். (௪௦)

கேவலம் அசுத்தமான தொய்தத்தைப் புத்தியினர் பாவனைபண்
னுவார்கள் அப்படி சீவன்பரியந்தம் பாவனைபண்ணினாலு முக்தி
அடையமாட்டார்கள். (௪௧)

மோக்ஷஇச்சையுண்டானவனுக்குப் புத்திசாலம்பமாக இருக்கு
ம் நித்தியமுக்தனான நிஷ்காமனுக்குப்புத்தி நிராலம்பமாகயிருக்கும்
விஷயமென்கின்ற காட்டைப்பார்த்துச் சனங்கள்பயந்து விஷய
ந்ரோதமாகிறதர்குஞானத்தைச் சரணமடைந்தார்கள். (ச௨)

நிர்வாசனைஎன்கின்ற சிங்கத்தைப் பார்த்து விஷயமென்கின்ற
யானை நிருவிக்கமாட்டாமற்பயந்தோடிப்போம். (ச௩)

சமுசயந்தீர்ந்து யுத்தசித்தனானவன் முக்தித்திசையையடைந்து
சந்தோஷிப்பன்பார்கச்சேகேட்கச்சே பரிசமறியச்சே ஆக்கிராணமறி
யச்சே ரசனைஅறியச்சே பிரார்த்தியானத்தைக் கொண்டுகமாயிருப்
பன். (ச௪)

புத்திவந்தனானவன் வஸ்துவைச் சிரவணம்பண்ணின மாத்திர
த்தினாலே நிச்சயந்தானாக இருப்பான் இது ஆசாரம் அனாசாரமென்
றும் பாரான். (ச௫)

எப்போதுயென்னசெய்யவேண்டுமோ அப்போதேசுபபலம் லபி
த்தாலுஞ் செய்துவிடுவன் குழந்தைகளைப்போலே. (ச௬)

தனக்கெப்போதுங் கருத்தவபோக்தத்துவங்களில்லை யென்ற
நிந்தபுத்திவந்தனானவனுக்குச் சகலசித்தவிருத்திகளும் அந்தக்ஷண
மேநாசமடையும். (ச௭)

ஆசையில்லாமல் விஞ்ஞானநிதியாயிருக்கின்றவனுடைய புத்தி
சவுமியமாக யிருக்கும் ஆசையுண்டான மூடனுடைய புத்தியெப்
போதுங்குருரமாயிருக்கும். (ச௮)

அத்தியந்தபோகமறுபவித்தாலுங் குகையிலேசஞ்சரித்தாலுங்
கற்பனை இல்லாத யெதீசுரனுக்குப் பந்தமுக்திஇல்லை. (ச௯)

தயிரியவந்தனாபுருஷன் தெய்வத்தை சோஸ்த்திரியானை தீர்
த்தத்தை இராசாவை ஸ்திரீகளை பார்த்துத்தோத்திரம்பண்ணியும்
ஒன்றோடுங் கூடாமலிருப்பன். (௩௦)

யோகீசரனான்வன் புத்திரகளத்திரான் தன்னுடைய கோத்தி
ரவர்க்கந் தன்னைசேவித்தபேரெல்லாரும் அவன்பேயனென்று துரத்
திவிட்டாலும் விசாரத்தைஅடையான். (௩௧)

திருத்தியடைந்ததினாலே சந்தோஷமுமில்லை துக்கம்வந்தபோ
துதுக்கமில்லாமலுமிப்படிபட்ட ஆச்சரிய திருஷ்டியுண்டானபுருஷ
னை தம்பி அப்படிப்பட்டபேரேஅறிவார்கள். (௩௨)

தயிரியனாபுருஷன் சகசமாக நிராகாரியாய் சூனியாகாரியாய்
அவிகாரியாய் நிராமயனாக இருக்கின்றான் ஆகையாற் சமுசாரகிருத்
தியமொன்றுஞ்செய்யப்போகான் மூடபாவமுண்டானவன் கருமங்
களைச்செய்யாதிருந்தாலுஞ் செய்தவனே. (௩௩)

சிற்பொருபமாகயிருக்கின்றவன் செய்யாமலிருந்தும் லோகத்தா
ர்போலேவியாகுலமில்லை. (௩௪)

சாந்தபுருஷனான்வன் சகலவிவகாரத்திலே இருந்தாலுஞ்சுகமே
அநுபவிப்பன் சுகமாகவேவருவன் சுகமாகவேபோவன் சுகமாகவே
படுத்தகொள்வன்சுகமாகவேபேசுவன்சுகமாகவேஅநுபவிப்பன். ()

விவேகபுருஷனான்வன் லோகத்தார்போலே துக்கத்தைஅடை
யான் மனதிலேசலனமில்லாமல் நிறைந்தசமுத்திரம்போலே இருப்
பன். (௩௬)

மூடனுக்குநிவிருத்தி வந்தாலும்பிரவிருத்திமார்க்கமேபோம்நிர்
மல சித்தமுண்டானவனுக்குப் பிரவிருத்தியுண்டானாலும்நிவிருத்திப்
பலமேஅடைவன். (௩௭)

மூடனானவன் வைராக்கியம்கொண்டிருப்பன் சரீரமில்லாமற் போகிறவிடத்தில் ராகமெங்கே மூடனுக்குப் பாவனைபாவிக்கின்றவிடதிலந்ததிருஷ்டி தெளிவிக்குவாராது ஞானபுருஷனுக்குப் பாவிக்கத்தக்கபாவனை நிர்மலமாகச் சூனியதிருஷ்டியாம். (௫௮)

குழந்தைபோலே சகலத்திலும் நிஷ்காமனாயிருக்கின்ற முனிசுரன்சகலகருமங்கனையும்பண்ணியும்ஒருகருமத்தையுமடையான் சகலபாவங்களிலும் சமத்துவமாயிருக்கின்ற மகாத்துமா ஆத்மக்ஞானத்தினால் பார்க்கச்சே கேட்கச்சே ஆக்கிராணிக்கச்சே பரிசமறியச்சே சூனியசித்தனாய்ச்சுகமேயநுபவிப்பன். (௫௯)

ஆகாசம்போலே எப்போதும் நிர்விகற்பமாயிருக்கின்ற தீரபுருஷனுக்கு மறப்பெங்கே சாதிக்கப்பட்டதெங்கே சாதனையெங்கே.

ப்ரமமாய் ஆனந்தரூபத்திலே இருந்தும் பிரவிருத்தியில்லாத விவேகிக்குப் பந்தமோக்ஷங்களில்லை அநுஷ விஷாதமுமில்லை. (௬௦)

இடைவிடாமற் குரூரமாகாமல் யாதொருத்தனுக்குச் சமாதி அப்பியாசமிருக்கிறதோ அவனே சலனமில்லாத நிச்சலசொரூபன் அவனே பூரணன் அவனே ஆப்தசன்னியாசியென்னப்படும். (௬௧)

அய்யா வெகுபாவிக்கி யென்னத் துக்குச் சொல்லவேண்டும் ஆத்மதத்துவத்தை அறிந்தமகாத்மா போகமோக்ஷங்களிலே காங்கிவைத யான் எல்லாத்திலு நிரஞ்சனனாகவே யிருப்பன். (௬௨)

தொய்தமாயிருக்கின்ற மகதாதிசகத்து சின்மாத்திர சொரூபமாக விசரி விம்பித்திருக்கிறது அதைவிட்டுச் சுகபோத சொரூபமாயிருக்கின்ற மகாத்மாவுக்குச் செய்யவேண்டியகாரியம் ஒன்றுமில்லை.

இந்தப்பிரபஞ்சம் பிரமைமாத்திரம் பிரமை விட்டுவிட்டால் ஒன்றுமில்லையென்றறிந்த சிற்சொரூபன் சுபாவமாகச் சாந்தியை அடைவான். (௬௩)

ஆபாசமாகவிருக்கின்ற திரிசியத்தைப்பாராமல்விமலபோதசொ
மாயிருக்கின்றவனுக்கு விதிநிஷேதமுமில்லை சாந்தியுமில்லை ராகவி
காரங்களுமில்லை. (௬௬)

புத்திவந்தனானமகாத்துமா புத்திகற்பிதமானசமுசாரம் மாயா
மயமாத்திரமென்றறிந்து மோகம்அகங்காரம் ஆசைமுதலானதும்வி
ட்டுப்போட்டுச்சுகமாயிருப்பன். (௬௭)

நாசமில்லாத ஆத்மக்ஞானிக்கி விசுவமாயறிசுறது மாயையெ
ன்றும் அகங்காரத்துவமுதலானது மில்லாமலிருப்பன். (௬௮)

மகாத்துமாவாயிருக்கின்ற புருஷன் கூடணமாத்திரமானாலும் ஆ
த்மவிரோதமானகருமங்கள் விருதாக்கதைகள் நிட்சாரமென்றறிந்து
வாசிக்கான். (௬௯)

மூடனானவன் தத்துவத்தைச்சிரவணம்பண்ணியும் அதின்விசே
ஷமறியமட்டாமல் விஷயங்களுடனேகூடிமூடத்துவமே அடைவன்
ஞானத்தினாலே விடுபட்ட கன்மமுண்டானவன்லோகத்தார் போலே
தானுங்கருமஞ் செய்வான் பலனிச்சியான் ஒன்றுஞ்சொல்லப்போ
கான். (௭௦)

சற்றும்மனதிலேகலக்கமில்லாமல் நிர்விகற்பமாயிருக்கின்ற ம
காத்துமாவுக்கு இருட்டுமில்லை வெளிச்சமுமில்லை லயமுமில்லை பின்
னையொன்றுமில்லை. (௭௧)

அனிர்வாச்சியமாயிருக்கின்ற சுபாவமான யோகிக்கித் தயிரியமு
மில்லை விவேகமுமில்லை பயமுமில்லை. (௭௨)

யோகதிருஷ்டியினாலே கருமபலத்தை அடையாதவனுக்குச்
சுவர்க்கமுமில்லை நரகமுமில்லை ஜீவன்முக்தியுமில்லை. (௭௩)

சாந்தியென்கின்ற அமிர்தத்தினுற் திருப்த்தியடைந்த தயிரியபு
ருஷனுக்கு லாபாலாபங்களிலே அனுஷவிஷாதங்களில்லை. (௭௪)

நிஷ்காமனாய்ச்சந்தோஷத்தை அடைந்த முனிசுரன் சாந்தனைப்பார்த்து பூசிக்கின்றதுமில்லை குருரனைப்பார்த்து நிந்திக்கின்றதுமில்லை சுகதுக்கங்களில் சமனாய் ஒருகிரியையும் பண்ணாதிருப்பன். (௭௫)

தேவிய புருஷனானவன் சமுசாரம்விட்டான் தன்னைப்பார்க்கின்றதுமில்லை சந்தோஷதுக்க தோஷங்களிலே விடுபட்டு பிழைத்தவனுமல்லச் செத்தவனுமல்ல. (௭௬)

ஆசையில்லாமற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற மகாத்மாவுக்குப் புத்திராதிகளிலேசினேகமுமில்லை விஷயங்களிலே இச்சையுமில்லை. (௭௭)

தேவியபுருஷனானவன் யெங்குஞ் சுகமாயிருப்பன் பதிதனைப்போலேயுமிருப்பன் ஏதாஇச்சையாகச் சஞ்சரிப்பன் சயனாதி சுகனாதிசுகங்களிலே ஆசக்திபண்ணான். (௭௮)

சோபமான இடத்திற்சேர்ந்து ஒருவிஷயமும் அறியாமலிருக்கையிற் சரீரமுண்டானாலும் லயமானாலும் அந்தமகாத்மாவுக்கு அந்தச் சிந்தையில்லை. (௭௯)

சாந்தனாய் அன்னியமில்லாமல் இதரயிச்சை சஞ்சாரியாய் தொந்தரகிதனாய் சுகல பூதங்களிலும் ஆசக்தியில்லாமல் மகாத்மாவான யோகியானவன் ரமிப்பான். (௮௦)

சிதானந்தசொரூபமாயிருக்கின்ற மகாத்மாபொன்னும்மோடுஞ் சமமாக யெண்ணி மமத்துவ மில்லாமல்ருதயக்கிரந்தியறுத்துப்போட்டு இராசத தாமதங்களில்லாமற் சுகமாயிருப்பன். (௮௧)

எப்போது முக்தாத்மாவாகித் திருப்தியடைந்த மகாத்மாவுக்கு ஒன்றிலே அவதானமுமில்லை வாசனையுமில்லை அவனுக்குஇணை லோகத்திலேயொருத்தருமில்லை. (௮௨)

அறிந்துமறியாதிருப்பன் பார்த்தும்பாராதிருப்பன் சொல்லிய
ஞ்சொல்லாதிருப்பன் இப்படிப்பட்டநிர்வாசனை யுண்டானவனுக்குஇ
ன்னையொருத்தருமில்லை. (௮௩)

பிச்சைக்காரனானும் இராஜாவானும் நிஷ்காமனாயிருக்கின்ற
வன்பிரகாசிப்பன் பாவங்களிலே கூடாத புத்தியாதொருத்தனுக்கு
ண்டாகிறதோ அதுசுக்கயேதுவாம். (௮௪)

சகசமான கிருதார்த்தனான யோகீசரனுக்குத்தத்துவ நிச்சயார்த்
தம்விஸதாரமுமல்லக்கொஞ்சமுமல்ல. (௮௫)

துக்கத்தையடையாமல் நிரர்சையுடைத்தானவனாய் ஆத்மசொ
ரூபத்திலே திருப்த்தியடைந்தவனாய் அந்தயோகரூபமான சுவாதுப
வத்துக்குச் சமம்ஒன்றுமில்லை. (௮௬)

சுமூத்தியிலிருந்துஞ் சுமூத்தியடையான் சொற்பனத்தி லிருந்
துஞ் சொற்பனமடையான் சாக்கிரத்திலிருந்துஞ் சாக்கிரமடையா
ன் இப்படித் திருப்த்தியடைந்த தயிரியபுருஷன் மகிமை யொருத்த
ராலுஞ் சொல்லக்கூடாது. (௮௭)

ஞானபுருஷன் சிந்தித்துஞ் சிந்தித்தவனல்ல இந்திரியங்களு
டனே கூடியுங் கூடினவனல்ல அகங்காரத்துடனேகூடியுங் கூடின
வனல்ல. (௮௮)

விரக்தியுமல்ல ராகியுமல்ல சுகியுமல்ல துக்கியுமல்ல முமூட்சுவ
மல்ல முக்தனுமல்ல பின்னை யொன்றுமல்ல. (௮௯)

சித்தவிட்சேபத்தை யடைந்து மடைந்தவனல்ல சமாதியிருந்
துஞ் சமாதியுத்தனல்ல மூடனாகியிருந்தும் மூடனல்ல பண்டிதனா
கியிருந்தும் பண்டிதனல்ல. (௯௦)

முக்தனானவன் எப்போதும்போலே தீரமாகியிருப்பன் ஒருக்கா
லும்பெத்தனாகான் யெப்போதுஞ் சந்தோஷமடைந்து சர்வசமனா

ய்த் தன்னுடைய கிருத்தியாகிருத்தியம் நினையாதிருப்பன். (௯௧)

தேவரிப புருஷனானவனுக்கு துதிபண்ணினவன்பேரிலே சந்தோஷமுமில்லை நிந்தனைபண்ணினவன்பேரிலே கோபமுமில்லை சாகசின்றதிலும் பிழைக்கின்றதிலும் பயமோகங்களில்லை. (௯௨)

சாந்தியடைந்தபுருஷனானவன் வனத்திலிருந்தாலுஞ் சனங்களிடத்திலிருந்தாலுஞ் சரியாகப்பார்ப்பன் ஏதாஇச்சையாகவேண்டி படிசஞ்சரிப்பன். (௯௩)

இதில்வழிசுலேகம் அபாவமென அறியவேண்டியது.

பதினெட்டாவது சமம்சமன்சதகம் முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

ஆத்மவிசிராந்தி அஷ்ட்டகம்.

தத்துவக்ஞான மென்கின்ற கரணத்தினாலே சித்தத்திலேநாட்டியிருக்கின்ற அனுந்நூதவாசனையாகிற யெனும்புகளைப் பிடிங்கி போட்டு நானிற்பயமாகியிருந்தேன். (௧)

என்னுடையமகிமையினாலே யென்னிடத்திலிருக்கின்றயெனக்குத் தர்மார்த்தகாமங்களுமில்லை தொய்தாத்தொய்தங்களுமில்லை. (௨)

என்னுடையமகிமையினாலே இருக்கின்றயெனக்குப்பூதபௌஷிக வர்த்தமானமுமில்லை இருக்கின்றவிடமுமில்லை இல்லாதவிடமுமில்லை.

என்னுடையமகிமையினாலே யிருக்கின்றயெனக்கு ஆத்மாவுமில்லை அனாத்மாவு மில்லை சுபாசுபங்களு மில்லை சிந்தையாசிந்தையுமில்லை.

என்னுடையமகிமையினாலே யிருக்கின்றயெனக்குச் சாக்கிரசொற்பன சுழுத்தியுமில்லை துரியமுமில்லை பயமுமில்லை. (௫)

என்னுடையமகிமையினாலே யிருக்கின்ற எனக்குத் தூரமுமில்

லை சம்பமுமில்லை உளருமில்லை புறம்புமில்லை தூலமுமில்லைக்கு
மமுமில்லை. (௬)

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருக்கின்ற யெனக்கு மரணமு
மில்லை பிழைக்கின்றதுமில்லை லோகமுமில்லை லோககாரியமுமில்லை
லயமுமில்லை சமாதியுமில்லை. (௭)

பரமாத்மாவினிடத்தி லிருக்கின்ற யெனக்கு இந்திரியங்களு
டைய கதையும் போதும் யோகத்தினுடைய கதையும்போதும் ஞா
னகதையும் போதும். (௮)

(பத்தொன்பதாவது ஆத்மவிசிராந்தி அஷ்ட்டகம் முற்றிற்று.)

இருபதாவது

ஜீவன் முக்திசு தூர்த்தெசம்.

நிரஞ்சனமாயிருக்கின்ற எனக்குப் பூதங்களுமில்லை தேகமுமி
ல்லை சித்தமுமில்லை இந்திரியங்களுமில்லை மனதுமில்லை சூனியமு
மில்லை விரக்தியுமில்லை. (௧)

தொந்தமுத்தன யிருக்கின்ற யெனக்குச் சாந்தியெங்கே விக்
ஞானமெங்கே நிர்விஷயசித்தமெங்கே நியமமெங்கே திருப்தியெ
ங்கே ஆசையெங்கே. (௨)

சொச்சொருபமாயிருக்கின்ற யெனக்கு ஞானக்ஞானங்களெங்
கே நானென்கின்றதெங்கே பந்தமோக்ஷமெங்கே. (௩)

எப்போதுஞ் சொபாவமாயிருக்கின்ற யெனக்குக் கர்த்தத்
வமெங்கே போக்த்தத்துவமெங்கே கிரியையில்லாத ஸ்மரணையெங்
கே பரோக்ஷபலமெங்கே. (௪)

நிர்விஷயமாயிருக்கின்ற யெனக்குப்பிரார்த்துவமெங்கே ஜீவன்
முக்தியெங்கேவிதேகமுக்தியெங்கே. (௫)

அத்தொய்தமாயிருக்கின்றசொற்சொருபத்திலே லோகமெங்கே முழுட்சுவெங்கே ஞானபோகங்களெங்கே பந்தமோக்ஷங்களெங்கே.

அத்தொய்தமா யிருக்கின்ற சொற்சொருபத்திலே சிருட்டிசங்காரமெங்கே சாத்தியசாதனமெங்கே சாதகனெங்கே சித்தியெங்கே.

எப்போதும் சயமாகிய நிஷ்க்கிரியனாகவிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே விட்கேஷபவைராக்கியமெங்கே போதைசெடத்துவமெங்கே பிறப்பெங்கே அனுஷவிஷாதமெங்கே. (அ)

நிரஞ்சனமாயிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே பிரமாதாவெங்கே பிரமாணபிரமேயமெங்கே பிரமையெங்கே சமமெங்கே அதிகமெங்கே கொஞ்சமெங்கே. (க)

ஆரோபிதமான இந்தவிவகாரமும் பரமார்த்தமுஞ் சுகதுக்கங்களு மிதுகளிலே விசாரமில்லாத யெனக்கு எங்கேயுண்டாம். (க0)

எப்போதும்நிர்மலமாயிருக்கின்ற யெனக்கு மாயையெங்கேமறப்பெங்கே பிரிதியெங்கே விரக்தியெங்கே சீவனெங்கே பிரமமெங்கே.

கூடஸ்தனாய் அகண்டமாத்திரமாயிருக்கின்ற யெனக்குப் பிரவிருத்தியெங்கே நிவிருத்தியெங்கே பந்தமெங்கே மோக்ஷமெங்கே.

நிருபாதிகசீவனாயிருக்கின்ற யெனக்குக்குருவெங்கே சிவியனெங்கே உபதேசமெங்கே சாஸ்திரமெங்கே புருஷார்த்தமெங்கே. (க௧)

அமலஆத்மாவாயிருக்கின்றயெனக்கு உண்டென்கின்றதெங்கே இல்லையென்கின்றதெங்கே ஒன்றென்கின்றதெங்கேஇரண்டென்கின்றதெங்கேஇந்தவெகுபேச்சு என்னத்துக்குச் சொல்லவேண்டும். ()

(இருபதாவது ஜீவன்முக்திசுதார்த்தெசம்முற்றிற்று.)

ஆட சுலோகம்-2ஆங்.

ச ர வ ஞ் சி ன் ம ய ம்.

அஷ்ட்டாவர்க்கிரர்கீதை முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதுணை.

நீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

ஸ்ரீ - தத்துவராயசுவாமிகளால்

அருளிச்செய்த,

சிவசிவசங்கீர்த்தனம்.

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

இவை

சமீவனக்ஷேத்திரமென்னுங் கோயிலூர்

ஸ்ரீ முத்தூராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ - சி த ம் ப ர ச வ ர மி க ள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ர ர ம ச வ ர மி ய வ ர் க ள ா ல்

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிப்படி

ப ரி சோ தி த் து

ஆரணி - குப்புசெட்டியாரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி.

சென்னை:

ஜீவாக்காமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சர்வசித்துவா ஆவணிமீ

உ-
சிவமயம்.

சிவசிவசங்கீர்த்தனம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அளவி றந்தது வருள்சிவ சிவசிவ
அகநி றைந்தது வடியினை சிவசிவ
வுளமி றந்துயி ருணர்வொடு பரமற
வொளிநு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
களவு துன்றிய கனகலெ னுளநிறை
கழல்கொ ளன்பது கரையிலே சிவசிவ
தெளிவி னன்குறு தெளிதரு மறுபவ
திதிதி கழந்தது சிவசிவ சிவசிவ.

(க)

உபநி டங்களு முவமையில் கலைகளு
மொருமை யிங்குற வறைதரு மொருபொரு
ளபய நன்குற வருளி ட வருவுகொ
டதுந டந்தது சிவசிவ சிவசிவ
வுபய விற்பமு முவகையு மொழிவற
வொளிநு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
நிபம தொன்றற நிகழனு பவதிதி
நிகரி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ.

(உ)

வகையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
மனமி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ

ஹகமதொன்றிய வநுபவ திதியமிர்
தளவி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
தகுவ தன்றுள யடியவர் திரளொடு
சலனை வஞ்சனை யெனையுமொர் பொருளென்
விகமெ முந்தரு ளிடலது கருணையி
னெலையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ.

(௩)

ஒளிரு நன்கழ றுதிசெய வரியந
ஹபநி டங்களு மொருவிர கற்கில
துளப னன்குறு மயன்முத லிமையவர்
* தொடர்வு மஞ்சவர் சிவசிவ சிவசிவ
யளிய தன்கழ லெளிதினி ளளவறு
மதிச யங்கொடு துதிசெய வெனையருள்
வளநி னைந்தென றுளமுக விறைகழல்
வருச தந்தர வலிசிவ சிவசிவ.

(௪)

அளவை கொண்டுந லிறைகழ லடைதர
வலம ருங்கல ருளவலி சிவசிவ
வளமில் வன்கலு மிவருள மதில்வசம்
வருதல் சங்கைய திலைசிவ சிவசிவ
வளர வன்பது விரகழி யடியவர்
மதியி லங்கிடு மிறைகழல் சிவசிவ
களவ நெஞ்சடை யெனையுந லடிமைகொள்
கருணை யங்கடல் சிவசிவ சிவசிவ.

(௫)

உருகு நெஞ்சுடன் மயிர் புள கிதம்வர
வுரைத ளர்ந்தழு துவகைசெ யடியவர்

* தொடர்வுமென்பது - தொடர்வுமென இடைக்குறை
விகாரமாயிற்று.

சிவசிவசங்கீர்த்தனம்.

பருகு மின்பம திறைகழல் சிவசிவ
பகலொ டங்கிர வதுமிலை சிவசிவ
திருகு வன்புறு மென துள மிதுதிகழ்
திருவு ளஞ்செய்து செறிவிட மிதுவென
வருத லென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
வளமை யென்புகல் வதுசிவ சிவசிவ

(சு)

நடலை கொண்டிர வொடுபக லறமிக
நடுந டிங்கிடு மென துள மதுதனை
முடலை வன்பிண வுடலழி பொருளுயிர்
முழுதை யுங்கொடு சிவசிவ சிவசிவ
கடலை யின்பந லமிர்தினை யென துறு
கரத லந்திகழ் மணியென வருளிய
படியி தென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
பரம பண்டித னருள்சிவ சிவசிவ.

(எ)

ஒருக ணந்துய ரறும்வகை யதுவற
வுகளும் வன்பவ வுததியின் மடிதரு
மிருக ணின்றிய வுறுசெவி டொயுமி
லிழிசெய் வன்பிண வெனையுமொர் பொருளென
வருத ருந்திரு வருள்சிவ சிவசிவ
வடிவு கொண்டவ லபமிது சிவசிவ
* வருள்க ணன்றியொர் பொருளிலை சிவசிவ
வமல னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ.

(அ)

உளம தொன்றிய வொருநிதி சிவசிவ
வுடனி கழந்திடு மொளியது சிவசிவ

* அருள்கண் வினைத்தொகை.

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

௭

வளவி றந்தந லமிர்தது சிவசிவ
வகில மின்றிய வருள்சிவ சிவசிவ
வளம்வி ளம்பிட விரகிலே சிவசிவ
வணம தொன்றிடும் வகையிலே சிவசிவ
வெளிதி கழ்ந்தில கியதுதி சிவசிவ
விகிர்த னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ.

(க)

கருணை யம்புய முகமலர் சிவசிவ
கருணை யங்கட லிருவிழி சிவசிவ
வருண யந்திடு மடியிணை சிவசிவ
வழகு துன்றிய வடிவது சிவசிவ
விருண யந்திடு மிடருறு பிறவியை
யெறியு மெந்தைதன் மறமது சிவசிவ
திருந டன்றன தருள்சிவ சிவசிவ
சிவநி கழ்ந்தது சிவசிவ சிவசிவ.

(க௦)

சிவசிவசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

காயமா ளிகையதுண்டு மூவர்கா தலிக ஞாண்டு
வாயல்காப் பறிவுமுண்டு வளம்படு சமதமாதி
யாயநற் சுற்ற முண்டங் கடக்கரும் பொருளுமுண்டு
தூயநற் சுருபா னந்தன் றொண்டர்க டிறந்ததென்னே.

(க)

அன்பர்பா லார்வமுண்டங் கரும்பவச் செற்றமுண்டு
வன்பதார் விஷயந்தன்மேன் மாறிடாக் குரோதமுண்டு
முன்புறப் பக்கமேல்கீழ் முழுதுமா நிதியுமுண்டு
துன்பமில் சுருபானந்தன் றெண்டர்க் கிறந்ததென்னே. (உ)

ஒன்றெடுங் கலந்திராத வுறவின்மை பெரிதுமுண்டு
பொன்றினு மசைவுறுத முரண்வலி புகலிலுண்டு
கன்றிடும் வயிரியோடுங் கலக்கமி லன்புண்டென்றற்
றுன்றருட் சுருபானந்தன் றெண்டர்க்கி றந்ததென்னே. (ங)

கல்லுறு சிந்தையெல்லாங் கரைக்கும்வல் லபமுமுண்டு
வல்லவர்க் கொருகாலத்து மிரங்கிடாமறமுமுண்டங்
கெல்லையற் றிடுமிரக்க மிறையொடு மிகவுண்டென்றற்
றெல்லையற் சிவப்பிரகாசன் றெண்டர்க் கிறந்ததென்னே. (ச)

முன்பினு மலைவுதீர மொழிதரு விரகதுண்டு
நன்கொடு தீங்குகாண ஞானமாஞ் செருக்குமுண்டு
வன்புறு துன்பம்வந்தான் மயக்கமில் களிப்பதுண்டு
துன்பமில் சுருபானந்தன் றெண்டர்க் கிறந்ததென்னே. (ரு)

கோத்தவை குலைத்துமேலாங் குணமின்மை பெரிதுமுண்டு
பார்த்தவ ருயிர்கண்ணாலே வாங்குபண் பின்மையுண்டங்
கேத்துறு மேழைகட்கே யெளிவரு மியல்புண்டென்றற்
லாத்தனன் சுருபானந்த னன்பர்க் கிறந்ததென்னே. (சு)

உலகியல் புறவுணர்ந்த வுன்மத்த மிகவுமுண்டு
தலைவன தருளதன்றித் தணிப்பரும் பித்துமுண்டு
மலைவுறு பகுதிபோந்து வாதனை மாண்டதுண்டு
நிலையுடைச் சுருபானந்த னேசர்க் கிறந்ததென்னே. (ஊ)

தள்ளினு மிறைவனன்பர் தமைவிடாப் பாசமுண்டு
நள்ளினு மிதரார்தம்மை நணுகிடாத் துவேஷமுண்டு
துள்ளும்வன் னெஞ்சவஞ்சர்க் கருளிடாச் சோரமுண்டாற்
றெள்ளுநற் சுருபாநந்தன் சித்தர்க றிறந்ததென்னே. (அ)

* ஏத்தினர்க் கருத்தேசெய்தங் கெளிவரு மிச்சையுண்டு
தோத்திரச் சூழலுற்றுச் சுழலும்வன் பற்றுமுண்டு
சாத்திரப் பேய்களுக்குச் சலனஞ்செய் தவறுண்டென்றாற்
றீத்தனற் சுருபானந்தன் சித்தர்க றிறந்ததென்னே. (ஆ)

கரையில்பே ரின்பத்தாராக் காமுகர் விஷயகோப
ருரையறு பொருடம்முள்ளே யொளித்துப்பே ணிடுமுலோபர்
முரிவில்பே ரின்பத்தீசன் வயமுயிர் காணமோகர்
நிரையுமெம் மதமுந்தாமா நிமலர்க றிறந்ததென்னே. (க)

வரும்பவத் தாருச்சீற்ற மாற்சரியத்தர் தன்னைத்
தருங்குரு பரன்றானன்றித் தாழ்ந்திடாத் தெம்பர்தீரா
வரும்பவ நாசனெங்கட் குண்டெனு மகங்காரத்தர்
பரம்புமா யாபைசுன்ய பண்பினர் துறந்ததென்னே. (கௌ)

நிலவருட் பொறையர்நேதி நேதியே நிருபகத்தாற்
குலவுறு நற்சந்தோஷர் குருபரன் முழுதுமென்னச்
சொலிதையுற் றிடும்விவேகர் தோய்வெதி ரிக்தசாந்தர்
தொலைவில்சித் தவிரோதத்தர் னாயவர் துறந்ததென்னே. (கௌ)

உற்றவா ரோபிதங்க ளொழிந்தவா றுதருமாமான்
முற்றுமாய் மொழியிறந்து முடிந்தமோ னத்தராமாற்
பற்றுலீ டின்றிநின்ற பராமிர்தா னந்தர்தாமாற்
றுற்றசீர்ச் சுருபானந்தன் றெண்டர்க றிறந்ததென்னே. (கௌ)

* ஏத்தினர்க்கருத்தென விசைநோக்கிமிகுந்தது.

அ

அடியவர்திறத்து நிர்தாஸ்துதி.

சுட்டிய வெவையுந்தாமாய்த் துறக்கவே ரென்றின்றினால்
விட்டதும் விடாதுமன்றி வேதமோர்நான்கும் பேணப்
பட்டிடு மளவுமல்லாப் பரம்பரன் சுருபானந்தன்
சிட்டர்க றெந்தாண்னும் வார்த்தையுஞ் சிறப்பதன்றே. (கச)

அடியவர்திறத்து நிர்தாஸ்துதி முற்றிற்று.

இஃது அஷ்டாடாவர்க்கிரங்கைத் தொடர்பு.

இந்தப்படி சகல உபநிஷத்துக்களிலேயும் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட
ரகசியமான ஆத்மவித்தையை அஷ்டாடாவர்க்கிரிஷியால் பாற்கவ
ரிஷிகேட்டுச் சமுசயந்தீர்ந்து ஆத்மசுகத்தை அடைந்தார் ஆனபடி
யா லிக்காலத்தில் ஆத்மவித்தையை அடைய விருப்பமுடைய அனை
வோரு மிக்கிரந்தத்தி லதிகவிருப்பம்வைத் தனுட்டிக்கி லடையத்
தக்க பிரயோஜனத்தை அடையலாம் இது சித்தம் அனைகருடைய
வேண்டுகோளின் நிமித்தங்கிடைத்த பிரதிகளைக்கொண்டு ஒருவாரா
ராய்ந்து அச்சிடப்பட்டது ஆனபடியாலிதில் சொற்சோர்வு பொருட்
சோர்வுமுதலிய குற்றமிருக்குமே லிக்கிரந்தம் பார்வைசெய்யும் அரி
யகுணகண அலங்கிருதாதிகளையே சோபையாகவுடைய சாதுக்கள்
மன்னிக்கவேண்டியது.

பரிசோதனப்பத்திரம்.

பக்கம்.	சுலோகம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சு	எ	க	கிர	கிற
”	கக	”	மாங்கர	மாங்கார
ரு	கசு	உ	பாசதை	பாசத்தை
”	க	க	சாக	சாகா
எ	கசு	உ	யிருங்கின்ற	யிருக்கின்ற
”	கஅ	”	பார்க்கக்கசே	பார்க்கச்சே
அ	உரு	க	சொற்க	சுவர்க்க
கூ	உ	உ	சலா	சிலா
க0	கரு	க	இருக	இருக்
”	க	உ	கொணி	கொண்
கரு	சு	உ	யில்லா	யில்லா
க - வதில்				
கசு	சு	ரு	இமில்லா	இல்லா
கரு	எ	க	கற்பி	கற்பி
ககூ	க	”	வஸ்த்து	வஸ்து
”	ரு	உ	யிருங்கின்	யிருக்கின்
உ0	க	”	ஜீவபரி	ஜீவபரி
”	கூ	உ	விட்டு	விட்டுச்
உக	கரு	”	சொர்ண	சுவர்ண
உஉ	கஎ	ரு	கிருத்தி	கிருத்தி
உரு	கூ	உ	அவேன	அவனே
உசு	சு	க	போகங்கங்	போகங்
உரு	கரு	உ	ஸ்த்திரீ	ஸ்திரீ
உஎ	சு	”	மெப்பேதும்	மெப்போதும்
”	”	ரு	அடைந்த	அடைந்த
உகூ	ககூ	க	விடுபட்டு	விடுபட்டுப்
”	உசு	உ	கிருத்தி	கிருத்தி

பரிசோதனப்பத்திரம்.

பக்கம்.	சுலோகம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
”	உரு	உ	நீனை	நீனை
௩௦	௩௨	உ	பிற	பிர
௩௧	௪௦	௩	முக்தி	முக்திச்
௩௨	௪௨	௪	தர்	தற்
௩௩	௮௪	௧	பிச்சைக்கார	பிச்சைக்கார
௩௮	௯௨.	௨	சாசாகின்ற	சாகின்ற
”		௮	சுலோகம்	சுலோகம்

விளம்பரத்தில் - ௧௬ - பார் - பாற்
 புஸ்தக அந்தத்தில் - ௧௩ - வாரா - வாறு

பாடபேதம்.

அஷ்ட்டா	...	...	அஷ்ட்டா
பெந்தம்	...	...	பந்தம்
யோகீஸ்பரன்	...	...	யோகீஸ்வரன்
முனிஸ்பரன்	...	...	முனிஸ்வரன்
சன்னியாசம்	...	...	சந்நியாசம்
பாற்கவன்	...	...	பார்க்கவன்
செகத்து	}	...	ஐகத்து
சகத்து			

இவ்வண்ணம் இன்னுஞ்சிலபாடபேதத்தாற் சொற்பேதங்களுள்.